

අහ්ලස් සුන්නත් වල්
ජමාඅත්වරුන්ගේ
මූලික විශ්වාසය

﴿ مجمل أصول أهل السنة والجماعة في العقيدة ﴾
[Sinhalese – سنهالي]

මහාචාර්ය: තාසිර් අබ්දුල් කරීම් අල් අක්ල
පරිවර්තනය: මුහම්මද් නලීම් ඉස්සදින

2011 - 1432

IslamHouse.com

مجلد أصول أهل السنة والجماعة في العقيدة

باللغة السنهالية

تأليف

أ.د. ناصر بن عبد الكريم العقل

ترجمة:

محمد نظيم عز الدين

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد بالربوة

تحت إشراف وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد

ص.ب: ٢٩٤٦٥ الرياض ١١٤٥٧ البديعة: تلفون ٤٤٥٤٩

පරිවර්තකගෙන වචනයක්

මෙම පොත් පිට කියවන පාඨකයාගේ මතය තුළ සලකුණු සාලිහින් වරුන් (පෙර විසූ යහපත් දැනත්) තුළ පැවැති අගනා වටිනා ඊමාන් (විශ්වාසය) පිළිබඳ අවබෝධයක් ඇති කරවයි. මෙම කෘතියෙහි කතෘ පවසන ආකාරයට මෙය අහ්ලුස් සුන්නාහ් වල් ජමාඅත්වරුන්ගේ විශ්වාසය පිළිබඳ විස්තරාත්මක පොත් පිටක තොව, මුජ්ලේ හෙවත් සංක්ෂිප්ත ලෙස ලියනු ලබන එකකි. එබැවින් මෙම කෘතියෙහි ඇති විශේෂ ලක්ෂණය නම් අකීදා (විශ්වාසය) පිළිබඳ පුළුල් දැනුමක් ලබා ගැනීම කෙරෙහි පාඨකයා දිරිගන්වන සුළු ආකාරයට කෙටියෙන් ලියවී තිබීමයි. එබැවින් ඉස්ලාමය හදාරන තවකයින්ට හා ආබුනිකයන් හට මෙම කෘතියෙහි සඳහන් සමහර කරුණු එකවර වටහා ගැනීමට නොහැකි වීමට පුළුවන. එබැවින් මෙම පොත මුල්කරගෙන සලකිවරුන් අනුගමනය කරන විද්වතුන් ලවා පුළුල් දැනුමක් ලබාගැනීම කෙරෙහි උනන්දු වෙන මෙන් කාරුණිකව ඉල්ලා සිටිමි. පරිවර්තනය භාරදුර වගකීමකි. එබැවින් පමණට වඩා භාෂා විලාසය අලංකාර කිරීමට වඩා මුල් පිටපතෙහි අර්ථයට හානියක් හෝ කැළලක් සිදුනොවීම කෙරෙහි මගේ තියුනු අවධානය යොමු විය. පරිවර්තනයේදී උපදෙස් ලබාදීම තුළින් මග පෙන්වූ අශ්ශයියක් අසදුල්ලාහ්

(මෙකී)තුමා මෙම පොත මනාව පරීක්ෂාකර එහි අඩුපාඩු පෙන්වා දුන් මවලව් මුහමමද් සරුල්ලාහ් ඇතුළු සියලු දෙනාටම අල්ලාහ් තභාලාගේ විශිෂ්ටවූ ප්‍රතිපල ලැබේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමි.

අල්හමදු ලිල්ලාහ්

Movlavi:- Mohammed Naleem Izzudeen

ගැට පද විවරණය

යවුමුල් කියාමා - අවසන් දිනයේදී මරණයට පත්වූ සියලු දෙනාට තැවැත් පණ පොවා තැගිටවනු ලබන දිනය **යවුමුල් ආහිරහ්** - භවයෙහි අවසන් දිනය **සිරාන්-ඵදින** සියලු දෙනාම තරනය කරන සිරාන් හෙවත් පාලම **වීසාන්** - මිනිසාගේ හොඳ හා තරක තක්සේරු කරනු ලබන තරාදිය **අල් අර්ශ් වල් කුර්සියියු** - අල්ලාහ් (රාජාසනාරුඪව) සිටින ස්ථානය **අල් ජන්නාහ්**- ස්වර්ගය **අන් නාර්**- තිරය **ශරීෆා** - ඉස්ලාමීය තිනි පද්ධතිය **ඉමාම්** - (මෙම කෘතියෙහි සඳහන් ආකාරයට) සාමූහික (ජමාඅත් සලාතය) මෙහෙයවන්නා

පිහාද් (මෙහි අර්ථය පුළුල්ය.)- කෙනෙකුට සිය ජීවිතයේ දායාදයක් ලෙස ලැබී ඇති මුළු ශක්ති ප්‍රමාණය අල්ලාහ් උදෙසා කැප කිරීම.

සංඥාපනය

සියළු ප්‍රශංසා අල්ලාහ් තඤාලාටම හිමිවේ. අපි ඔහුව ප්‍රශංසා කරමු. ඔහුගෙන් පිහිට පනමු. අපගේ අකුසල් ක්‍රියාවන් සඳහා ඔහුගෙන් සමාව අයද සිටිමින්, පශ්චාත්තාප කරමින්, ඔහු වෙතටම පියවීම කරමු. අපගේ සිත් සතත් තුලින් හටගන්නා තප්පරත් හා කයෙන් (ක්‍රියාවෙන්) සිදුවෙන අකුසලින් මිදීමට හා වැළකී සිටීමට අල්ලාහ් තඤාලාගෙන් පමණක් ආරක්ෂාව පනමු. අල්ලාහ් විසින් නිවැරදි මාර්ගයෙහි යොමුකළ අයවලුන් නොමග යැවීමට කිසිවෙකුට නොහැක. එමෙන්ම නොමග යැවූ අයවලුන් නිවැරදි මාර්ගයට යොමු කිරීමටද කිසිවෙකුට නොහැක. අල්ලාහ් තඤාලා හැර වෙන දෙවියෙකු නැත. ඔහු ඒකකයෙකි. ඔහුට සමාන කිසිවක් නැත; යනුවෙන් සාකෂි දරමි. තවද මුහම්මද් (සල්) තුමාණන් ඔහුගේ සේවකයකු හා ඔහුගේ පණිවිඩ කරුවෙකු බවටද සාකෂි දරමි.

මෙම පොත් පිංච අකිදා (විශ්වාසය) පිළිබඳ අන්වර්ථ සුන්නත් වල් ජමාඅත් වරුන් දරණ මත හා වත්පිළිවෙත් පිළිබඳ කෙටි අර්ථකථනයකි. අපගේ දැහැමි පැරන්තන් (සලූෆ් සාලිහින්) තුළ දක්නට ලැබුණු අකිදාවෙහි මූලික කරුණු හා එහි තිහි රීති ගැන කෙටියෙන්, පැහැදිලි භාෂා ශෛලයෙන් හා

හැකි පමණින් ශරීෆාවට අනුකූල වචන පමණක් භාවිතා කරමින් ගෙනහැර දක්වන ලෙස ශිෂ්‍යයන්ගේ හා පොදු ජනයාගේ ඉල්ලීම ඉටු කරීම වස් මෙය සකස්කර ප්‍රකාශනයට පත් කරමි. ඉමාම් වරුන් විසින් දැනුම් දෙන ලද ශරීෆා ව්‍යවහාරයට අනුකූලව වචන පමණක් හැකි පමණින් භාවිතා කළෙමි. එබැවින් සමහර විට අත්‍යවශ්‍යයැයි හැඟෙන පැහැදිලි කිරීම්, හඳින්වීම්, අර්ථ විවරණ, සාදක හා නම් සඳහන් කිරීම්, හුවා දැක්වීම්, අතිරේක සටහන් යනාදිය මෙහි අන්තර් ගතවී නැත. සැහැල්ලුවෙන් හා අඩු වියදමකින් මෙම පොත් පිංච පාඨකයන් අතට පත් විය යුතුයැයි අදහස් කල බැවින් ඉහත සඳහන් කරුණු වලක්වාලීමට සිදුවිය. මෙම විෂය සම්බන්ධව තිප්පත්තවයක් දරණ විද්වතෙකු විසින් මෙම කෘතියෙහි සඳහන් නොවූ බොහෝ කරුණු ඇතුළත් කරමින් මීට වඩා වැඩි විස්තර ඇතුළත් ග්‍රන්ථයක් පාඨක අතට පත් කිරීමට ඉත්තෘ අල්ලාහ් මෙම පොත් පිංච රුකුලක් වෙනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙමි. මෙම පොත් පිංච අශ්ශෙයික් අබ්දුර් රහ්මාන් බින් තාසිර් අල් බර්රාක්, අශ්ශෙයික් අබ්දුල්ලාහ් බින් මුහම්මද් අල් ගුනෙයිමාන්, මහාචාර්ය හම්සා බින් හුසෙයින් අල්ෆහර්, මහාචාර්ය: සිෆර් බින් අබ්දුර් රහ්මාන් අල් හමාලි, යන උගතුන්හටද ඉදිරි

පත් කරන ලදී, ඔවුහු නිහතමානී ලෙස අවශ්‍ය උපදෙස් හා සටහන් ලබා දීම තුලින් මට සහයෝගය දැක්වූහ.විශේෂයෙන් අතිරේක සටහන් ලබා දෙමින් මා දිරිගැන්වූ ආලී අශ්ෂෙයික් සාලිහ් බින් පවZසාන් අල් පවZසාන් තුමාගේ මෙහෙයද මෙහිදී සඳහන් කළ යුතුය. ඒ සඳහා ඔවුන් හට අල්ලාහ් තආලාගේ යහපත් ප්‍රථිපල ලැබේවා! මෙම උත්සාහය අල්ලාහ්ගේ තාජ්නිය පමණක් බලාපොරොත්තු වෙමින්, ඔහු වෙනුවෙන් කළ මෙහෙයක් බවට පත්වීමට අල්ලාහ් තආලාගෙන් ප්‍රාර්ථනා කරමු. ලෝකවාසී ජනයාට ආශීර්වාදයක් සේ පහළ කරන ලද අප තබි මුහම්මද් (සල්) තුමා වෙතද එතුමාගේ ශ්‍රාවකවරුන් ඔවුන්ව නිසිලෙස අනුගමනය කළ සියළු දෙනා වෙතද අල්ලාහ් අවසන් දිනය දක්වා ඔහුගේ කරුණාව හා ආශීර්වාදය ලබා දෙන්නවා!

හිජ්රි-9-1411 තාසිර් බින් අබ්දුල් කරිම් අල් අක්ල්

ප්‍රාරම්භය

අකිදා යන අරාබි වචනයේ සිංහල අර්ථය ගැටය, (සන්ධිය) ස්ථිරත්වය, සියුම් ලෙස පැවැතීම, ශක්තිමත්ව බැඳීම යන්නයි. සාමාන්‍ය ව්‍යවහාරයේදී අකිදා යනු විශ්වාස වන්නෙකු විසින් යම් කිසි

කරුණක් සම්බන්ධව කිසිදු සැකයකින් තොරව අවලංගු වශයෙන් විශ්වාස කිරීමයි.

“ඉස්ලාමීය අකීදා” යනු අල්ලාහ් තභාලා, අල්ලාහ්ගේ ඒකදේවවාදය හා මුහුදු යටහත්භාවය දැක්වීමේ අවශ්‍යතාවය පිළිබඳවත් මෙහිගේ ලොව්‍යාචාරය,(දේවද්‍රව්‍යයන්) ආගම, රජුල්වරුන් (පණ්ඩිතවරුන්) අවසන් දිනය, දේව කැමැත්ත (පූර්ව සැලැස්ම) පිළිබඳවත්, දැනුමට සම්බන්ධ හෝ ක්‍රියාවට සම්බන්ධ අදහ්‍යාමාන විවිධ කරුණු, පණ්ඩිත, හා මූලික මූලධර්මයන් පිළිබඳවත්, සැකයකින් තොරව විශ්වාස කිරීම; යන අර්ථය දක්වයි.

අස්සලාම් (පැරන්තන්) යන වදන ඉස්ලාමයේ විශිෂ්ටවූ පළමු සියවස් තුන තුළ පිවිසි අතීත ශ්‍රේෂ්ඨ සහාභාවරුන්, තාබ් රිත්වරුන්, හා සෘජු මග ගිය ඉමාම් වරුන්ව හඳුන්වයි.මොවුහු මෙම උමමනය හෙවත් සමාජයේ ධර්ම වස්තුවයි. සසර පුරා මෙම අයවලුන්ව අනුගමනය කරමින් දිවි පෙවන ගත කරන්නන් “සලාම්”හෙවත් “පැරන්තන්ව අනුගමනය කරන්නන්” යනුවෙන් හඳුන්වමු.

මුහම්මද් තබ් (සල්) තුමාණන් හා චතුමාගේ සහාභාවරුන් ගත්මග අනුව සිය ජීවිතය ගොඩ

තහා ගත් පිරිස් අහ්ලුස් සුන්නා වල්ජමාඅත් යනුවෙන් හඳුන්වමු.

මොවුහු මුහම්මද් තබ් (සල්) තුමාණන්ගේ සුන්නාහ් හෙවත් චතුමාගේ ජීවන සැලැස්ම තිරසාර ලෙස පිළිගෙන අනුගමනය කිරීමේ හේතුවෙන් **අහ්ලුස් සුන්නා** යනුවෙන් හඳුන්වනු ලැබූහ.

සත්‍ය මාර්ගයේ එක් සිත්ව හා එක්සත්ව කටයුතු කරමින් සත්‍ය ධර්මයේ පිල්වලට බෙදීමකින් තොරව සමගි වෙමින් සත්‍ය ධර්මයට අනුකූලව ජීවත්වූ තායකයන් ගත් මග හෙලා දැකීමකින් තොරව ඒවා අනුගමනය කරමින් හා මෙම උම්මතයේ ජීවත්වූ පැරැන්නන් ඒකමතිකව ගත් තීරණ ඒ ආකාරයටම අනුගමනය කරමින් ජීවත් වන සන්ධානය වන බැවින් “ජමාඅත්” යනුවෙන් හඳුන්වනු ලැබූහ.

මෙම ජමාඅතය රසූල් (සල්) තුමාණන්ගේ (ජීවන සැලැස්ම) සුන්නාහ්ව හා චතුමාණන් විසින් ප්‍රකාශයට පත් කළ දේ ඇති සැටියේ අනුගමනය කරන බැවින් (අල් කුර්ආනය සහ අල්හදීසය අනුගමනය කරන්නන් යන අර්ථය ලබා දෙන) අහ්ලුල් හදීස්, අහ්ලුල් අසර්, අහ්ලුල් ඉත්තිබා යන විරුදාවලියෙන්ද හඳුන්වමු. තවද අත්තාඉෆතුල් මත්සූරා, (දේව උපකාරය ලද කණ්ඩායම) “අල්ෆර්කතුන් නාජියා” (ජයග්‍රාහනය ලද කණ්ඩායම) යනුවෙන්ද හඳුන්වනු ලබයි.

පළවෙනි කොටස

**අකීදා විෂය දැන ගැනීමට හා ඒ සඳහා වූ
සාධක වටහා ගැනීමට අදාළ නීති රීති හා
මූලධර්මයන්**

- 1) ඉස්ලාමීය විශ්වාසය හෙවත් අකීදාවෙහි මූලධර්මය යනු අල්ලාහ්ගේ අල්-කුර්ආනය හා මහුගේ රසූල්ගේ සුන්නාහ් යනුවෙන් ස්ථිර ලෙස දැනුම් දෙන ලද දේ හා යහ මග ගියාවූ පැරන්තන් (සලූවරුන්) දැරූ ඒකමතික අදහස්ද වේ.
- 2) තබ් (සල්) තුමාණන්ගේ සුන්නාහ් (පීචනමග) යනුවෙන් කිසිදු සැකයකින් තොරව තහවුරු කරන ලද දේ පිළිගැනීම හා එය අනුව ක්‍රියා කිරීම අනිවාර්ය වගකීමක් වේ. එබැවින් මේ සම්බන්ධව ඛණ්ඩරයක් විසින් දැනුම් දීමකින් තොරව, විශ්වාස කළ හැකි කිහිප දෙනෙකු විසින් දැනුම් දුන් විටක හෝ මේ හා සමාන වෙනත් ක්‍රමයකින් දැනුම් දුන් විටක එය පිළිගැනීම අනිවාර්ය වේ.
- 3) අල්කුර්ආනය සහ අස්සුන්නාහ්ව අවබෝධ කර ගැනීමට අනි මාර්ගෝපදේශය නම් එයට අදාළ අල්කුර්ආන් අල්හදීස් වදන් සහ යහමග ගිය පැරන්තන් සහ මවුන් අනුගමනය කළ අය පැහැදිලි කළ විවරණයන්ද වේ. මෙසේ ස්ථිර කරන ලද

අදහසක් ගෙන හැර දැක්වීමෙන් පසු භාෂාමය ව්‍යවහාරයට අනුව පැවතිය හැකි අනුමානයන් හේතුකරගෙන පමණක් ප්‍රතිකෂේප කිරීමට නොහැක. එසේ නොපිළිගන්නේ නම් එය වැරදි සහගත ක්‍රියාවකි.

4) ඉස්ලාම් ධර්මයට අදාළ සියළුම මූලධර්මයන් හා එහි ප්‍රතිපත්ති මාලාවන් පිළිබඳව මුහම්මද් තබි (සල්) තුමා විසින් සක්සුදක්සේ පැහැදිලි කර ඇත. එබැවින් ඉස්ලාම් ධර්මයට ඇතුළත් මූලධර්මයක්ය යනුවෙන් අපතින් (හඳුන්වාදීම) සඳහා කිසිවක් නිර්මාණය කිරීමට කිසිවෙකුට කිසිවිටක අනුමැතියක් නැත.

5) භාහිර වශයෙන් හා අභ්‍යන්තර වශයෙන් අල්ලාහ්ට හා අල්ලාහ්ගේ රසූල්ට අවනතවීම අනිවාර්යවේ. අල්ලාහ් තආලාගේ දේව වාක්‍යයෙහි කිසිවක් හෝ මහුගේ රසූල්ගේ සුන්නා යනුවෙන් සැකයකින් තොරව තහවුරු කරනලද දෙයින් කිසිවක් කියාස් හෙවත් අනුකරණය කිරීම තුලින්, තමන්ගේ රූචිආරූචිකම් අනුව වටහාගැනීම තුලින් කශ්ෆු හෙවත් වරදවා අර්ථකථන කිරීම යන කරුණු මුල් කරගෙන හෝ විද්වතුන්ගේ හා ඉමාම් වරුන්ගේ අදහස් යනාදී කරුණු සාධක වශයෙන් මුල් කරගෙන හෝ වෙනත් ක්‍රමයකින් වරදවා තේරුම් ගැනීමෙන් වැළැකී සිටිය යුතුයි.

6) බුද්ධියට ගැලපෙන සත්‍යවූ මිනෑම විෂයක අවසන් තීරණය සැමවිටම අල්කුර්ආන් සහිත් හදීස් යනාදියට සුදුසු උචිත ආකාරයට සකස් විය යුතුයි.

බුද්ධි මට්ටමට ගැලපෙන විෂයක් සම්බන්ධව අල්කුර්ආන් සහ අල් හදීස් ඉගැන්වීම් තුළ දක්නට ලැබෙන්නේ නම් එම කරුණු අතර පරස්පර විරෝධී වෙනස් කම් දක්නට නොලැබේ. මෙම කරුණු අතර වෙනස්කම් දක්නට ලැබෙන්නේ නම් අල්කුර්ආන් සහ අල්හදීස් ඉගැන්වීම් වලට පමණක් මුළුතැන ලබාදිය යුතුය.

7) අකීදා සම්බන්ධ විෂයෙහි සෑම විටම ශරීආව තුළින් උපන් වචන භාවිතා කිරීමට හා හුදෙක්ම මිනිසුන් විසින් නිර්මාණය කරන ලද නවීන වචන භාවිතයෙන් වැළකීසිටීමට වගබලා ගත යුතුය. හරි හෝ වැරදි යන දෙකටම භාජනය විය හැකි අපහැදිලි වචන නිවැරදි කර නිසියාකාරව තේරුම් ගැනීමට උත්සහ කිරීම අනිවාර්යවේ. අර්ථානුසාරයට අයත් සත්‍යවචන නිවරදි ශරීආ ව්‍යවහාරයට අනුකූලව පිළිගනු ලැබේ. අර්ථවත් නොවූ අසත්‍ය වචන පිළිගැනීමකින් තොරව ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබේ.

8) තබ් (සල්) තුමාණන් සියළු අකුසල් ක්‍රියාවන් වලින් ආරක්ෂා කරනු ලැබූහ. එමෙන්ම (ඉස්ලාමීය දෘෂ්ඨි කෝණය අනුව) සමස්තයක් වශයෙන් මුළු මහත් මුස්ලිම් සමාජයම ප්‍රධාන පෙලේ නොමග යැවෙන සුළු කරුණුවලට එකඟවීමෙන් ආරක්ෂා කරනු ලැබ සිටිති. නමුත් මෙවැනි ආරක්ෂාවක් පොද්ගලික මට්ටමින් කිසිවෙකුට හිමි නොවේ. ඉමාම්වරුන් හා අනිකුත් විද්වතුන් යම්කිසි විෂයක්

සම්බන්ධව විවිධ අදහස් හා මත ඉදිරි පත් කරන කල්හි ඒ සඳහා තිසි විසඳුමක් අල්කුර්ආන් හා අස්සන්නාහ් යටතේ ලබා ගැනීම අවශ්‍යවේ. එමෙන්ම සත්‍ය සොයා දැනගැනීමේ (පර්යේෂණ) මෙහෙයක උත්සක වෙමින් සිටින කෙනෙකුට එම මෙහෙයේදී අත්වැරද්දක් සිදුවූ කල ඒ සඳහා සමාවක් ඇත. මෙම න්‍යාය යටතේ කෙනෙකු සිය පර්යේෂණයක අවසානයේදී වැරදීමකින් හරියැයි සිතා වැරදි අදහසක් ඉදිරිපත් කරන්නේ නම් ඔහු වරදක් සිදුකල කෙනෙකු ලෙස පිළිගනු නොලැබේ.

9) (උමමත්) සමාජය තුල දේව ආශිර්වාද (ප්‍රාතිහාර්යයන්) හා මගපෙන්වීම් ලැබූ විද්වතුන් බිහිවීමට පුළුවන. උමර් (රලි) තුමාට හිමිවූ දේවාශිර්වාදයන් මේ සඳහා කදිම නිදසුනකි. යහපත් සිහින සත්‍යවාදීවේ. එය තබිත්වයේ එක් අංගයක්ද වේ. මුහුණුවර හා දේහලක්ෂණ විපරමකර කෙනෙකුගේ ගතිගුණ ගැන තීරණය කල හැක. නමුත් මෙම විනිශ්චය ශරීආවට අනුකූලතම් පමණක් මෙම සිදුවීම් කරාමත් හෙවත් දේවාශිර්වාදයක් හා මුබශ්ශරාත් හෙවත් සුභාසිංශනයක් ලෙස හඳුන්වමු. නමුත් මේවා පාදක කරගෙන ඉස්ලාමීය විශ්වාස පද්ධතියට හා ශරීආ නීති රීති වලට සාදකයක් ලෙස පිළිගැනීමට නොහැක.

- 10) ඉස්ලාමීය කටයුතුවලදී (මුනිව්වා) නියම හැගීම් සහවා ව්‍යාප් ලෙස හැසිරීම අසිසින ක්‍රියාවකි. විවරාත්මක ලෙස හා සංවාදශීලී ලෙස පවත්වනු ලබන විවාද පිළිගනු ලැබේ. ඉස්ලාමීය විෂයන් අතරින් ගැඹුරින් සොයා බැලීම නොකළ යුතු යැයි වළක්වා ඇති (අහිධර්ම) විෂයන් සම්බන්ධව පර්යේෂණ නොකිරීමෙන් වැළකී සිටීම අනිවාර්ය වේ. මුස්ලිම් කෙනෙකු තමන් නොදන්නා ගැඹුරු විෂයන් සම්බන්ධව අවධානය යොමු නොකිරීමෙන් එම විෂයන් සම්බන්ධව පැහැදිලි දැනුම ඇත්තේ අල්ලාහ්ට පමණක් යනුවෙන් විශ්වාස කිරීමත් අනිවාර්යවේ.
- 11) යම් කිසි කරුණක් සම්බන්ධව විශ්වාසය කිරීමේදී වහි (දේවහෙළිදරව්ව) තුලින් ලැබුණු අදහස පමණක් මුල්කරගෙන පිළිගැනීම අනිවාර්ය වන අතර යම් කිසි කරුණක් ප්‍රතිකේෂ්ප කිරීමේදී වහි මගින් ලැබුණු අදහස් පමණක් මුල් කරගෙන ඒවා ප්‍රතිකේෂ්ප කළ යුතුය. තවද (බිද්අත්) නවීන අදහසක් හෙළා දැකීමේ අදහසින් වෙනත් බිද්අත්යක් පිළිගැනීම නොකළ යුතුය. එමෙන්ම උදාසීනව කටයුතු කිරීම තුලින් අත්තවාදී ක්‍රියා මර්ධනය කිරීමට හෝ අත්තවාදී ලෙස කටයුතු කිරීම තුලින් තිනි විරෝදී (උදාසීන) ක්‍රියා මර්ධනය කිරීමටද උත්සාහ නොකළ යුතුය.
- 12) ඉස්ලාම් ධර්මයට අදාළ නොවූ අච්ඡිත් හඳුන්වා දෙන ලද සියළු දේ (බිද්අත්) නවීනයන්වේ. සියළුම

බිද්අනයන් මංලුමාවන්වේ. සියළු මුලාවන් තිරයේ
වේදනාව අත්පත් කර දෙන මාර්ගය වේ.

දෙවෙනි කොටස

1 තවහිද් පිළිබඳ බුද්ධිමය විශ්වාසය

අල්ලාහ් තභාලා විසින් මහුට ආවේනිකවූ (අස්මාඋ)
අලංකාර නාමයන් යනුවෙන් හා (සිෆාත්)
ගුණාංගයන් යනුවෙන් සඳහන් කළ දේ හා මහුගේ
රසුල් (මුහම්මද් තබ් තුමාණන්) අල්ලාහ්ට
ආවේනිකවූ අලංකාර නාමයන් හා ගුණාංග යනුවෙන්
සඳහන් කළ දේ වෙනත් වස්තුවකට හෝ දෙයකට
තමසිල් හෙවත් උපමා කිරීමකින් හෝ තක්සීෆ්
හෙවත් සිතුවමකට හසු කිරීමකින් තොරව විශ්වාස
කිරීම අනිවාර්ය වේ. තවද අල්ලාහ්ට අදාළ නැති
ගුණාංග යැයි අල්ලාහ් තභාලා හා අල්ලාහ්ගේ රසුල්
පැවැසූ දේ වංචනිකලෙස වෙනස්කිරීම,
පිළිගැනීමකින් තොරව ප්‍රතිකෂේප කිරීම යනාදියෙන්
වැළැකී අල්ලාහ්ට උචිත සුදුසු ගුණාංගයන් පමණක්
පිළිගෙන විශ්වාස කිරීම අනිවාර්ය වේ. මෙසේ ඉහත
සඳහන් කරුණු තහවුරු කරන “මහුට සමාන
කිසිවක් නැත මහු සියල්ල අසයි මහු සියල්ල දකි”
යන අල් කුර්ආන් වැකිය සාධකයක් වශයෙන්
පිළිගැනීම අවශ්‍ය වේ. එපමණක් නොව මෙම

කරුණු සම්බන්ධව අල් කුර්ආනයේ සහ අල් හදීසයේ අන්තර්ගතවී ඇති වචනවල නියම අර්ථය සහ එහි අදහස නිසියාකාරව අවබෝධ කර ගැනීම කෙරෙහිද අවධානය යොමුකළ යුතුය.

2) කෙතෙකු අල්ලාහ් තෆාලාගේ (අල් අස්මා) අලංකාර නාමයන් හා ඔහුගේ (සිආත්) ගුණාංග යනාදිය (තම්සීල්හෙවත්) තවත් දෙයකට උපමා කිරීමේ හේතුවෙන් හෝ (තහ්නීල් හෙවත්) පිළිගැනීමකින් තොරව ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙන් (කූෆර් හෙවත්) එක දේවත්වය ප්‍රතික්ෂේප කිරීමේ වරදට ලක්වෙයි. අහ්ලුල් බිද්ආවරුන් විසින් අල්ලාහ් තෆාලාගේ ගුණාංග හා අලංකාර නාමයන් සඳහා අර්ථ විවර්ණය කිරීමේ මූලාවේක් කරනු ලබන වරදවා විස්තර කිරීම වනාහි විටෙක එය (කූෆර් හෙවත්) දේවත්වය ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට අදාළ විය හැක. එයට නිදසුනක් වන්නේ බානිනිසියාවරුන්ගේ අර්ථ විවර්ණයයි තවත් විටෙක එය නොමග යැවෙන (බිද්ආත්) තුනක ක්‍රියාවක් ගොනුවටදාදාලවිය හැක. අල්ලාහ් තෆාලාගේ ගුණාංගයන් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් විසින් එම ගුණාංගයන්ට කරන නොසුදුසු අර්ථ විවරණය එයට අදාළවන්නකි. එමෙන්ම මෙම කොටස් දෙකට අදාළ නොවූවදඒවා වැරදි අදහස් යැයි ස්ථිරවූ කොටසක්ද තහ්රීෆ් වර්ග අතර තිබේ.

3) වස්තුල් චුජුද් පිළිබඳ විශ්වාසය

අල්ලාහ් ඔහු විසින් මැවූ වස්තූන් අතුරින් යම් කිසි වස්තුවක් මත පිවිසී සිටින බවට හෝ යම් කිසි

වස්තුවක් තුළ එකිනෙකට මුසුවී සිටින බවට ඇතිකර ගන්නා විශ්වාසය කෙනෙකුට ඉස්ලාමීය රාමුව තුළින් ඉවත් කරනු ලබන කූෆර් හෙවත් ප්‍රතික්ෂේප කිරීමේ ක්‍රියාවකි.

4) ගෞරවනීය ලොඉකාවරුන් පිළිබඳ පොදුවේ විශ්වාස කිරීම අනිවාර්යවේ. තවද ඔවුන්ගේ නම, (ගතිලක්ෂණ) ගුණාංග හා ක්‍රියා රටාව යනාදිය පිළිබඳ විස්තරාත්මකව විකාශනයවී ඇති නිවැරදි ප්‍රාමාණික මුල් කරගෙන (සවිස්තරව) පැහැදිලිව විශ්වාස කිරීම අනිවාර්ය වේ.

5) අල්ලාහ්තභාලා විසින් පහළ කරන ලද සියළු දේව හෙළිදරව් (ආගම) ගැන විශ්වාස කිරීම අනිවාර්යවේ. ඒවා අතරින් අල් කුර්ආනය ශ්‍රේෂ්ඨවූ ග්‍රන්ථයකි. අල් කුර්ආනය පහළවීමත් සමගම අනිකුත් ආගම් අවලංගු විය. ඒවා සංශෝදනයට ලක්වී ඇති බැවින් ඒවා අනුගමනය කිරීමටද නොහැක. එබැවින් අනිකුත් ආගම් හැර අල් කුර්ආනය පමණක් අනුගමනය කිරීම කෙරෙහි විශ්වාසය පිහිටුවීම අනිවාර්ය වේ.

6) අල්ලාහ් තභාලාගේ නබිවරුන් හා රසූල්වරුන් (ඔවුන් සැමට අල්ලාහ්ගේ ශාන්තිය හා සමාදානය හිමිවේවා) ගැන විශ්වාස කිරීම හා ඔවුහු අනිකුත් දෑත්ට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ වූවන් බව පිළිගැනීමත් අනිවාර්ය වේ. නබිවරුන් ගැන හා රසූල්වරුන් ගැන මෙයට විරුද්ධ වූ අදහස් දරන කෙනෙකු කූෆර්

හෙවත් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්ගේ තත්ත්වයට පත්වනු ඇත. තඬුවරුන් අතරින් සමහර තඬුවරුන් ගැන විශේෂයෙන් සඳහන් වී ඇති කරුණු සියල්ල විශ්වාස කළයුතු අතර අනිකුත් තඬුවරුන් ගැනද පොදුවේ විශ්වාස කිරීම අනිවාර්යවේ. මුහම්මද් තඬි (සල්) තුමාණන් තඬුවරුන් හා රසූල් වරුන් අතරින් ශ්‍රේෂ්ඨ හා උත්තරීතර කෙනෙකු වශයෙන්ද, තඬි හා රසූල් පෙළපතේ අවසානයා වශයෙන්ද අල්ලාහ් තඬාලා විසින් මුහම්මද් තඬි (සල්) තුමාණන්ව ලෝකවාසී සත්ත්වයාට පොදුවේ රසූල් කෙනෙකු වශයෙන් පහළ කළ බවද විශ්වාස කිරීම අනිවාර්යවේ.

7) මුහම්මද් තඬි (සල්) තුමාණන්ගෙන් පසු අල්ලාහ් තඬාලාගේ මාර්ගයෙන් වහි (දේව හෙළිදරව්ව) පහළ නොවන බව හා ඵතුමා රසූල්වරුන් හා තඬිවරුන් අතරින් අවසානයා බව විශ්වාස කිරීම අනිවාර්යවේ. කෙනෙකු මෙයට විරුද්ධව විශ්වාසයක් ඇති කර ගන්නේ නම් ඔහු කාෆර් (ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෙකුගේ) තත්ත්වයට පත්වෙයි.

8) අවසාන දිනය ගැන හා එය ඇති වීමට පෙර දක්නට ලැබෙන (ලක්ෂණ) සම්පූර්ණ හා පෙරනිමිති පිළිබඳ සඳහන් වී ඇති විශ්වාසවන්තදායක විස්තර ගැන විශ්වාස කිරීම වාජිබ් (අනිවාර්ය) වේ.

9) අල් කදර් හයිරිහි වශර්රිහි මිනල්ලාහි තඬාලා

අල්ලාහ් තආලාගේ පූච්ඡ සැළැස්ම ගැන විශ්වාස කිරීම හා කුසල් අකුසල් (හොඳ හෝ නොහොඳ) පිළිබඳ තීරණය අල්ලාහ් තආලා සතුය; යනුවෙන් විශ්වාස කිරීම අනිවාර්ය වේ. සිදුවීමට ඇති සියළුදේ සිදුවීමට පෙර ඒවා සිදුවෙන ආකාරය හා සිදුවෙන නියම වෙලාව පිළිබඳ සම්පූර්ණ දැනුමක් ඇත්තේ අල්ලාහ්ට පමණක්ය; ඒ පිළිබඳ සියළු තොරතුරු ඔහු විසින් ලවහුල් මහ්ගුල් හෙවත් ආරක්ෂිත පුවරුවෙහි සටහන් කර ඇත. ඔහු විසින් සිදුවිය යුතුයැයි අදහස් කළදේ සිදුවිය. නොසිදු විය යුතු යැයි යනුවෙන් අදහස් කළ දේ නොසිදුවිය.ඔහු සිතුවේ හැර වෙන කිසිවක් සිදුනොවේ. අල්ලාහ් තආලා සියළු දේ කිරීම කෙරෙහි බලවතාය; ශක්තිවන්තයාය; ඔහු සියළු දේ නිර්මාණය කළේය; සිතූ පැතූ දේ කිරීම කෙරෙහි බලවතාය; යනුවෙන් විශ්වාස කිරීම අනිවාර්ය වේ.

10) අල්අර්ශ් වල්කුර්සියිසු, ස්වර්ගය හා තිරය, කබිර් හෙවත් සොහොන් ජීවිතයේ සුවය සහ වෙදනාව, සිරාත්, මිසාත්, යනාදී වශයෙන් අදාශ්‍යමාන කරුණු පිළිබඳ සඳහන්වී ඇති සත්‍ය තොරතුරු අඩු කිරීමකින් හෝ වැඩි කිරීමකින් (වැරදි ලෙස විස්තර කිරීමකින්) තොරව විශ්වාස කිරීම අනිවාර්යවේ.

11) තඬි (සල්) තුමාණන්ගේ ශරීරය (කෙනෙකු වෙනුවෙන් මැදිහත් වීමේ සංකල්පය) ගැන හා අතිකුත් තඬිවරුන්, මලාඉකාවරුන්, යහපත් ධාර්මික දැනුම හා වෙනත් අයවලුන්ට කියාමත් දිනයේදී අතිකුත් ජනයා සඳහා ශරීරය කිරීමට ඇති අයිතිය පිළිබඳ සඳහන් වී ඇති සත්‍ය තොරතුරු ගැන විශ්වාස කිරීම අනිවාර්ය වේ.

12) මුස්ලිම්වරුන් හෙවත් විශ්වාසවන්තයින් හට අවසන් දිනයේදී ස්වර්ගයේදී හා මහ්ශර් දිනයේදී, සිය මැවුම් කරුවා වූ අල්ලාහ් තභාලාව දැක බලා ගැනීමට හැක; යන සංකල්පය සත්‍යයැයි විශ්වාස කිරීම අනිවාර්ය වේ. මෙම සංකල්පය අවිශ්වාස කරන අය හා මෙම කරුණු සම්බන්ධව වෙනත් අදහස් දරන අය මංමුලාවුවත් සේ සම්බන්ධ ලැබේ. කිසිවෙකුට මහ්ශර් මැවුම් කරුවා වූ අල්ලාහ් තභාලාව මෙලොවේදී දැක බලා ගැනීමට නොහැක.

13) අවිලියාවරුන් හෙවත් දේවගැත්තන් හට හා යහපත් දැනුම හට “කරාමත් හෙවත් අල්ලාහ් තභාලාගේ ආශිර්වාදයක් වශයෙන් ප්‍රාතිභාර්යන් සිදුවන බව විශ්වාස කිරීම අවශ්‍යවේ. අස්වභාවික ලෙස හෝ අසාමාන්‍ය ලෙස සිදුවන සියළු දේ කරාමත් ලෙස පිළිගැනීමට නොහැක. සමහර විට මෙම ක්‍රියා අල්ලාහ්ගේ අභිමතයට ලක්කරවන

ක්‍රියාවක් බවට පත්වීමටද ඉඩ ඇත. සමහර විට මෙය ගෙයිතාත්ගේ හා දුෂ්ටයින්ගේ බලපෑම නිසා සිදුවිය හැක. මෙම ක්‍රියා අල්කුර්ආනයට හා සුන්නාහ් සංකල්පයට පටහැනි නොවන්නේ නම් පමණක් මෙය සම්බන්ධව සළකා බැලීමට පුළුවන; පටහැනි නම් මෙය සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමු කිරීම අවශ්‍ය නොවේ.

14) සියළුම මුම්බින්වරුන් අසීමිත කරුණාවන්තවූ අල්ලාහ් තආලාගේ අවලියාවරුන් හෙවත් දේව ගැත්තන් බවට විශ්වාස කළ යුතුය. තවද සියළු මුම්බින්වරුන් මවුන්ගේ ඊමාන් තත්ත්වය අනුව මවුන් තුලද විලාසත් හෙවත් උත්තරීතර තත්ත්වයන් දක්නට ලැබෙන බවටද විශ්වාසයක් පිහිටුවා ගත යුතුය.

තෙවෙනි කොටස

තවහිදුල් - උලුහිසියත්

(අල්ලාහ්ට පමණක් වැදූම් පිදුම් කිරීම පිළිබඳ විශ්වාසය)

1) අල්ලාහ් තආලා ස්වතන්ත්‍රවේ; ඒකීයවේ; මහුගේ (රුබුබිස්යත්) මව් ආරක්ෂා කරන තත්ත්වය (උලුහිසියත්) නැමදුම් වතාවත්වලට අදාළ තත්ත්වය, (අස්මා) මහුගේ නම් සහ (සිෆාත්) ගුණාංග යනාදියෙහි මහුට සමාන කිසිම වස්තුවක් නැත.

මහා විශ්වයේ සියළුම වස්තූන් මවා පෝෂණය කර ආරක්ෂාකරයි. සියළු ආකාරයේ වැළුම් පිදුම් සඳහා සුදුසු උරුමවූ එකම තැනැත්තා ඔහුම වේ.

2) අයැද සිටීම, සරණ පැතීම, උදව් පැතීම, භාරවීම, මාංශදානය දීම, පැවැරීම, හිසබැති වීම, අපේක්ෂාකිරීම තැබීම, ආදර දයාව දැක්වීම, යනාදී සියළු ආකාරයේ වැළුම් පිදුම් හා යාවකදාවන් අල්ලාහ් උදෙසා පමණක් ඉටුකළ යුතුවේ. ඉහත සඳහන් කරුණු අතරින් කිසිවක් අල්ලාහ් තආලා හැර වෙන කිසිවෙක් හෝ කිසිවක් සඳහා ඉටු කිරීම මර්ක් හෙවත් අල්ලාහ්ගේ බලමහිමයට යම් කිසිවක් සමානකිරීමේ (කොටස් කරුවෙකු ඇති කිරීමේ) තත්ත්වයෙහිලා සලකනු ලැබේ. අල්ලාහ් තආලාට ඉතා සම්පවූවන් හැටියට සැලකෙන මලාඉකාවරුන්, මහා විසින් පහළ කරන ලද තබ්වරුන්, හා රජුල්වරුන් තැත්තම් යහපත් වූ සේවකයන්, එසේත් තැත්තම් වෙනත් ආකාරයකින් වැදගත් තත්ත්වයකට පත් වී සිටින්නන් යනාදී වශයෙන් කුමන හේතුවක් තිසා හෝ වෙවා ඉහත සඳහන් යාවකදා මෙහෙයන් අල්ලාහ් හැර වෙන කිසි වෙකු උදෙසා ඉටු කරන්නේ නම් ඒවා ශරීක් හෙවත් අල්ලාහ්ගේ බලමහිමයට කොටස් කරුවෙකු ඇති කිරීමේ ක්‍රියාවක් බවට පත්වේ.

3) මිනිස් සත්ත්වයා අල්ලාහ් තඤාලා කෙරෙහි දක්වන ආදරය, භියබැතිකම, හා විශ්වාසය යනාදී කරුණු සියල්ල එකට මුල්කර ගෙන අල්ලාහ් තඤාලාට වන්දනාමානය කිරීම අවශ්‍යවේ. ඉහත දැක්වූ කරුණු අතුරින් සමහර කරුණු නිසා පමණක් මහුට වන්දනාමානය කිරීම මංමුලාවූ ක්‍රියාවක්වේ. මේ සම්බන්ධව සමහර අදහස් ඉස්ලාමීය විද්වතුන් විසින් මෙසේ ප්‍රකාශ කර ඇත. අල්ලාහ් තඤාලා කෙරෙහි දක්වන ආදරය නිසා පමණක් මහුට වන්දනාමානය කිරීම සිත්දීක් හෙවත් දේව විශ්වාසයෙන් තොරවූවන්වේ. භිය බැතිකම නිසා පමණක් අල්ලාහ් තඤාලාව වන්දනාමානය කිරීම (හරැරි) හෙවත් ඊමාන් තත්ත්වයට අනුව මංමුලාවූ තත්ත්වයට පත්කරවන ක්‍රියාවක්වේ. විශ්වාසය හා අපේක්ෂාවන් යටතේ පමණක් අල්ලාහ් වන්දනාමානය කරන්නා “මුර්ජි” (ඊමාන් තත්ත්වය අනුව වැරදි මාර්ගයෙහි ගමන් කළ) කෙනෙකුවේ.

4) අල්ලාහ් තඤාලාට සහ මහුගේ රජුල් තුමාණන්ට සම්පූර්ණයෙන්ම යටහත්භාවය දැක්වීම, අල්ලාහ්ගේ සහ මහුගේ රජුල්ගේ තීරණය විකසිතින් සම්පූර්ණයෙන්ම පිළිගැනීම, අල්ලාහ්ට හා මහුගේ රජුල්ට සම්පූර්ණයෙන් අවනත වීම, තිනිය සම්පාදනය කරන්නා ලෙස අල්ලාහ් තඤාලාව

පිළිගෙන විශ්වාස කිරීම,යනාදී ගුණාග මනුෂ්ව “රබ්බු” (මහ පෝෂනය කරන්නා) සහ ඉලාහ් (වන්දනාමානය කිරීමට එකම සුදුස්සා) වශයෙන් ඊමාන් (විශ්වාස) කිරීමේ විෂයට ඇතුළත් වේ. එබැවින් තිනිය සකස්කිරීම අණපැනවීම යන කරුණුවලදී අල්ලාහ්ට සමාන කිසිවෙකු නැත යනු ඉස්ලාමීය විශ්වාසයයි. අල්ලාහ් කිසිවිටක අනුමත නොකරන ආකාරයේ තිනි සකස් කිරීම, අල්ලාහ්ගේ අණට විරුද්ධව ක්‍රියාකරන තාගත් (නොහොත් අල්ලාහ්ගේ තිනි ඊනි හා තීරණ අනුගමනය කිරීමකින් තොරව මිනිසා විසින් තීර්මාණය කරන ලද තිනි ඊනින් අනුගමනය කරන්නන්) ගෙන් තිනිය හා සාධාරනය ඉල්ලා සිටීම, මුහම්මද් තබි (සල්) තුමාණන්ගේ ජීවන ක්‍රමය හැර එයට ප්‍රතිවිරුද්ධවූ දේ අනුගමනය කිරීම, ඡරිඅනයේ ඇති දේ වෙනස් කිරීම, යනාදී ගති ලක්ෂණ කුෆර් හෙවත් ප්‍රතික්ෂේප කිරීමේ ක්‍රියාවට අයත්වේ. තමන්ට ශරීඅත් රාමුවෙන් පිට කටයුතු කිරීමට අයිතියක් ඇත; යනුවෙන් අදහස් කරන්නා තිසකවම අල්ලාහ්ව ප්‍රතික්ෂේප කරන කාෆර් කෙනෙකුවේ.

5) ප්‍රශ්න හා ගැටළු තීරාකරනය කිරීම සඳහා අල්ලාහ්ගේ තීරණ හා විසඳුම්වලට ප්‍රතිවිරුද්ධ විසඳුම් ලබා දීම මහාපරිමාණයේ කුෆර් හෙවත් ප්‍රතික්ෂේප කිරීමේ ක්‍රියාවක් වේ.සමහර විට පළමු පෙලේ කුෆර්

ක්‍රියාවට පහළින් පවතින පරිභානියේ හා පිරිහීමේ තත්ත්වයටද මෙම ක්‍රියා බලපෑමක් ඇති කිරීමට ඉඩ ඇත. අල්ලාහ්ගේ ඡර්ඡන් හෙවත් නීති පද්ධති තොවන වෙනත් නීති පද්ධතියක් අනුගමනය කිරීම හා එසේ අනුගමනය කිරීමට අයිතියක් ඇත; යනුවෙන් විශ්වාස කිරීම පළමු පෙළේ කුෆර් (ප්‍රතිකේෂ්ප කිරීමේ) තත්ත්වයට අයත්වේ. සාමාන්‍යයෙන් (අල්ලාහ්ගේ ශරීර්භ්‍යය අනුගමනය කරන කෙනෙකු විසින්) තියමිත එක් විෂයක පමණක් තමන්ගේ හිතට වහල්වී අල්ලාහ්ගේ නීතියට පටහැනිව කටයුතු කරන්නේ නම් එය ප්‍රධාන පෙළේ කුෆර් ක්‍රියාවක් ලෙස පිළිගනු නොලැබේ. නමුත් එය කුෆරු තත්ත්වයට පහළින් පවතින (දෙවෙනි තත්ත්වයේ) වැරදිසහගත ක්‍රියාවක්වේ.

6) වරප්‍රසාද ලත් පිරිසක් විසින් පමණක් අනුගමනය කළ යුතුදේ යනුවෙන් හා පොදුජනයා විසින් අනුගමනය කළ යුතු දේ යනුවෙන් ආගමේ ඉගැන්වීම් කොටස් වශයෙන් බෙදා වෙන්කිරීම, දේශපාලන කේෂ්ත්‍රය හා ඒ හා සමාන වෙනත් කේෂ්ත්‍ර ආගමික ඉගැන්වීම්වලින් වෙන්කිරීම මහා වරදක්වේ. ඡර්ඡනයට ප්‍රතිවිරුද්ධව ඇතිවිය හැකි අදහස් හා ක්‍රියාරටා සියල්ලක්ම එහි (පවතින බැරැරැම්) තත්ත්වය අනුව කුෆරු තත්ත්වයෙහිලා හෝ මංවුලාවූ තත්ත්වයෙහිලා සළකනු ලැබේ.

7) බුද්ධියට ග්‍රහණය කර ගැනීමට නොහැකි, එම ශක්තියෙන් මඛිතව විනිදි යන කරුණු ගැන (ස්වතත්ත්වය එකම) අල්ලාහ් හැර වෙනත් කිසිවෙකු නොදනී. එවැනි අද්‍රැශ්‍යමාන කරුණු පිළිබඳ අල්ලාහ් හැර වෙනත් අයටද දැනුමක් ඇත; යනුවෙන් විශ්වාස කිරීම කුෆර් වේ. මේ හැරුණු විට අල්ලාහ් ඔහුගේ රජුල්වරුන් අතරින් සමහර අයට අද්‍රැශ්‍යමාන දේ පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබා දෙන බව විශ්වාස කිරීම අනිවාර්ය වේ.

8) දෛවඥයින් හා ශාස්ත්‍රඥයින් පවසන දේ සත්‍ය යයි විශ්වාස කිරීම කුෆර් වේ. (පලාපල ගැන විමසීම, හඳුනා බැලීම) හා ඔවුන් හමුවට යාම, භාෂාපි ක්‍රියාවක්වේ.

9) ඉස්ලාම් ධර්මය විසින් අනුමත කරන ලද වන්දනාමාන ක්‍රම හා වත්පිළිවෙත් තුළින් අල්ලාහ් තඤාලාට සම්පවීම සඳහා අල්ලාහ්ගෙන් පමණක් උදව් උපකාරය ලබා ගැනීමට උත්සක වීම අල් කුර්ආනයේ සඳහන්වී ඇති වසීලා හෙවත් උදව් උපකාර ලබා ගැනීමේ ක්‍රමයවේ.

වසීලා හෙවත් (අල්ලාහ්ට සම්පවීම සඳහා)
උදව්උපකාරය ඉල්ලාසිටීම ක්‍රම තුනකින් සමන්විතය

අ - අනුමත කරන ලද ක්‍රමය : අල්ලාහ් තඤාලාගේ අස්මා, (නම්) මහුගේ සිතාත්, (ගුණාග) යනාදිය මුල්කරගෙන හෝ ඉස්ලාම් ධර්මයේ අනුමත කරන ලද යහපත් ක්‍රියාවක් ඉටු කිරීම තුලින් අල්ලාහ් තඤාලාගෙන් උදව් උපකාර ඉල්ලා සිටීම. පීඩනයන් අතර සිටින යහපත් දැනුමෙන් ප්‍රාර්ථනාවක් මුල් කරගෙන අල්ලාහ් තඤාලාගෙන් උදව් උපකාර ඉල්ලා සිටීම.

ආ) බිද්අත් (නූතන ක්‍රියා) :- ශරීරයේ අනුමත නොකරන ලද වස්තූ ක්‍රම මෙම සහයට අයත්වේ. එනම් තබාගත් හෝ යහපත්, ගෞරවනීය, උත්තරීතර දැනුමෙන් මාර්ගයෙන් හෝ මවුන්ගේ උත්තරීතරභාවය, ගෞරවනීය තත්ත්වය, හා වෙනත් ක්‍රම මුල්කරගෙන උදව් උපකාර ඉල්ලා සිටීම.

ඇ) ශරීක් : අභාවයට පත්වූවන් (ඉබ්‍රාහිම්) වන්දනාමාන ක්‍රියා වලින්දී මැදහත් කරුවන් ලෙස පිළිගැනීම, මවුන්ගෙන් ප්‍රාර්ථනා ඉල්ලා සිටීම අවශ්‍යතා ඉටුකර දෙන මෙන් අයදා සිටීම, මවුන්ගේ මාර්ගයෙන් උදව් උපකාර ඉල්ලා සිටීම, වැනි ක්‍රියා ශරීක්වූ (අල්ලාහ්ගේ බලමහිමයට කිසිවක් සමාන කිරීමේ) වස්තූ ක්‍රමයට අයත්වේ.

10) බරකත් හෙවත් ආශිර්වාදාත්මක පරිත්‍යාගය අල්ලාහ් තආලාහේ මාර්ගයෙන් පමණක් ලැබේ. එහෙත් මහු සිතු පැතු ආකාරයට මහුගේ කැමැත්ත අනුව ඒවා යම් කිසිවෙකුට ප්‍රධානය කරයි. එබැවින් අල්ලාහ්ගේ බරකත් හෙවත් පරිත්‍යාගය විශේෂ වරප්‍රසාදයක්සේ කෙනෙකුට හිමිවී ඇත; යනුවෙන් කිසිදු සාකච්ඡාවකින් තොරව විශ්වාස නොකළ යුතුය. බරකත් යන්නෙහි අර්ථය පුළුල්ය. තමුත් එහි සාමාන්‍යය අර්ථය කෙනෙකුට සම්පත් හෝ ආශිර්වාද ලැබීම අධිකවීම හෝ ඒවා කෙනෙකුගේ ජීවිතය තුළ තිරන්තරයෙන්ම ලැබීම හා පැවැතීම යන්නයි.

බරකත් හදුනා ගත හැකි මාර්ග විවිධයි. එනම් කාලය තුළත් බරකත් අත්තර් ගතවී ඇත. ලෙලතුල් කද්ර් (රමලාන් මාසයේ එක්තරා විශිෂ්ට දිනයක්) මෙයට නිදසුනක්ය. විවිධ ස්ථානය තුළත් බරකත් අත්තර් ගතවී ඇත. ගුද්දවු කංඛතුල්ලාහ්, මස්ජිදුන් තබව්, මස්ජිදුල් අක්සා, යන මස්ජිද් තුන මෙයට නිදසුන් වේ. දූව්‍ය තුළත් බරකත් අත්තර් ගතවී ඇත. සම්සම් ජලය මෙයට උදාහරණයක් වේ. යහපත් ක්‍රියා රටාව තුළත් බරකත් අත්තර් ගතවී ඇත. යහපත් විශිෂ්ට කුසල් කර්මයන් මෙයට නිදසුනක් වේ. මිනිසුන් අතරද බරකත් ඇති දිනත්

සිටිති. තඹවරුන් මෙයට කදිම නිදසුනක් ලෙස පිළිගැනීමට හැක. පොදුවේ මිනිසුන් හා ඔවුන්ගේ ශරීරයේ ඇති විවිධ අංග තුළින් හා ඔවුන්ගේ උසස් තත්ත්වය මුල් කර ගෙන ඛරකත් ලබා ගැනීමට නොහැක. නමුත් මිනිසුන් අතර මුහම්මද් නබි (සල්) තුමාණන් හා ඵතුමාගේ ශරීරයෙන් උණන කෙල, දහදිය, හා හිසකෙස් යනාදිය තුළින් පමණක් ඛරකත් ලබා ගැනීමට අනුමත කර ඇත. නමුත් ඵතුමාගේ වියෝවත් සමගම මෙසේ ඵතුමා තුළින් හා ඵතුමාගේ ශරීරයට සම්බන්ධ ඉහත සඳහන් කරුණු තුළින් ඛරකත් ලබා ගැනීමේ ක්‍රමයද අහෝසි විය.

11) ඉස්ලාම් ධර්මයේ අනුමත කරන ලද ක්‍රම තුළින් පමණක් ඛරකත් අයද සිටීම අනිවාර්යවේ. වෙනත් තහනම් කරන ලද මාර්ග තුළින් ඛරකත් අයද සිටීමෙන් වැළකී සිටිය යුතුය.

12) මුස්ලිම්වරුන්ගේ සුසාන භූමිය කරා ගොස් එහි ඇති (කබර්) සොහොන් බැහැදැකීමේදී මිනිසුන්ගේ ආකල්ප ක්‍රම තුනකින් සමන්විතය

1 ඉස්ලාම් ධර්මයේ අනුමත කරන ලද ක්‍රමය:

මරණින් මතු ජීවිතය පිළිබඳ හැඟීමක් සිත් සතන් තුල ඇති කර ගැනීම, මිහිදත් කරනු ලැබූ අයවලුන්ට සලාම් කීමට සහ ඔවුන් සඳහා අල්ලාහ්

තඤ්ඤාතා ප්‍රාර්ථනා කිරීම, යනාදී වෙනතා පමණක් මුල් කරගෙන සුසාන භූමිය කරා ගමන් කිරීම මෙම ක්‍රමයට අයත්වේ.

11 තවහිදී සංකල්පයේ පරිපූර්ණත්වයට පටහැනිවූ (බිද්අත්) ක්‍රමය: මෙය ශිර්ක් හෙවත් අල්ලාහ්ට යමක් ආදේශ කිරීමේ වරදට හසුකිරීමට දායකවන මාර්ග අතුරින් එකකි.

කබ්ර් (සොහොන්) ස්ථාන වැදගත් ස්ථානයක් යැයි සිතා එහි ගොස් අල්ලාහ්තඤ්ඤාව වන්දනාමානස කිරීමට හා මනුෂ්‍ය සම්ප්‍රදායට උත්සාහ කිරීම, කබ්ර් (සොහොන්) තුළින් බරකත් ලබා ගැනීමට උත්සාහ කිරීම, එම ස්ථානයේ නොයෙකුත් පුද පූජා පැවැත්වීම්, සොහොන් මතුපිට ස්මාරක වැනි දේ ඉදිකිරීම, පහත් තැබීම, එහි මත හුණු හෝ සායම් වැනිදේ ගැම, කබ්ර් ස්ථාන මස්පිද් ලෙස භාවිතා කිරීම, එම ස්ථාන කරා ගමන් බිමන් වල යෙදීම, වැනි ඉස්ලාම් ධර්මයේ තහනම් කරඇති දෑ සහ ඉස්ලාම් ධර්මයේ සඳහන් නොවූ සියළුම ක්‍රම ඉස්ලාම් ධර්මයට පටහැනි බිද්අත් ක්‍රම වේ.

111 - තවහිදී (ඒකදේවවාදී) ක්‍රමයට පටහැනි ශිර්ක් හෙවත් අල්ලාහ්ට කොටස් කරුවෙකු ඇති කිරීමේ ක්‍රමය :

වන්දනා මාන ක්‍රම අතරින් යම්කිසිවක් හුමදාන කරනු ලැබූ අය උදෙසා ඉටු කිරීම, සිය අවශ්‍යතාවයන් සඳහා අල්ලාහ් තභාලාගෙන් අයදු සිටීම වෙනුවට මළවූවන් ගෙන් අයදු සිටීම, අල්ලාහ් තභාලාගෙන් උදව් උපකාර හා ආරක්ෂාව ඉල්ලා සිටීම වෙනුවට මළවූවන් ගෙන් ඉල්ලා සිටීම, ආරක්ෂාව පතා කන්නලව් කිරීම, තවත් ක්‍රමය අනුකරනය කරමින් එම ස්ථාන වටා ගමන් කිරීම, මළවූවන් වෙනුවෙන් මාංශ දානය දීම, මළවූවන්ගේ නාමයෙන් භාර වීම, යනාදී සියළු ක්‍රියා ශීර්ස් හෙවත් අල්ලාහ්ගේ බලයට යමක් සමාන කිරීමේ ක්‍රමයට අයත්වේ.

13) (පොදු න්‍යායක් අනුව) එක්තරා අධිෂ්ඨානයක් කරා ගමන් කිරීම සඳහා යොදවාගනු ලබන අතරු මාර්ගද එම අධිෂ්ඨානය කරා ප්‍රවිෂ්ට වීමේ රුකුලක් සහ අනුබලයක් සේ සලකනු ලබයි. එබැවින් අල්ලාහ්ට වන්දනා මාන කිරීමේ ක්‍රමය තුළ ශීර්ස් හෙවත් අල්ලාහ්ගේ බලමහිමයට කොටස් කරුවන් ඇතිකිරීමේ සියළු ක්‍රියා සහ බිද්අත් හෙවත් ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම් තුළ තැනි දේ ඇති කරවන නූතන ක්‍රියා සියල්ලක්ම ඉස්ලාමයට ප්‍රතිවිරුද්ධවූ දේ හැටියට සලකා ඒවා ඉස්ලාමය තුළට ඇතුළු නොවන ආකාරයට මර්ධනය කිරීම අවශ්‍යවේ. මන්ද

ඉස්ලාමයේ නැති අළුතින් ඇතිකරවන සියළු දේ
බිද්අත් වේ. සියළුම නූතන ක්‍රියා මෙම මූලාවක්වේ.

සිව්වෙනි කොටස

ර්මාන් (විශ්වාසය)

1) ර්මාන් යන වචනයෙහි අර්ථය සත්‍ය ලෙස
පිළිගැනීම යන්නයි. ශරීෆා ව්‍යවහාරයට අනුව ර්මාන්
යනු වචනයට හා ක්‍රියාවට අදාළ කරුණක්
වන්නේය, එහි තත්ත්වය අඩු වැඩිවේ.

එබැවින් ර්මාන් යනු සත් සත්‍ය තුලින් (පිළිගෙන)
මුඛින් උච්චාරනය කිරීමයි. තවද සත්සත්‍යතුලින්,
වචනයෙන්, හා ශරීරයේ අවයවයන් මාර්ගයෙන්
ර්මාන්හි තත්ත්වය ප්‍රායෝගිකව ක්‍රියාවට නැංවීමද වේ.

සත් සත්‍ය තුලින් ප්‍රකාශ කිරීම යනු ර්මාන්
(විශ්වාස) කළ යුතු දේ සත්‍යය යැයි පිළිගෙන
විශ්වාස කිරීමයි. මුඛින් ප්‍රකාශ කිරීම යනු සත්
සත්‍ය තුලින් විශ්වාස කළදේ මුඛින් ප්‍රකාශ කිරීමයි.
සත්සත්‍ය තුලින් ක්‍රියාත්මක කිරීම යනු සිතෙන්
පිළිගැනීම, සිතෙහි පවුරු වෙනතාවක් ඇති කිරීම,
යටහන් භාවය දැක්වීම, ඒ කෙරෙහි ලැදියාවක් ඇති

කරගැනීම හා භියඟැතිව කුසල් ක්‍රියා කිරීමට පෙළඹීමයි. පාවේන්ද්‍රයන් තුලින් ක්‍රියාත්මක කිරීම යනු ඉස්ලාම් ධර්මය විසින් අණ කරන ලද දේ අනුගමනය කිරීම හා තහනම් කල දෙයින් වැලකී සිටීමයි.

2) ඊමානය යන විශ්වාසයට ක්‍රියාව අදාල නොවෙයි යැයි පවසා එය විශ්වාසයෙන් (ඊමානයෙන්) බැහැර කරන්නා මුර්ජිවරුන් (ඊමාන්හි තත්ත්වයට අනුව වැරදි මාර්ගයෙහි ගමන් කරන්නන්) ගේ තත්ත්වයට පත්වෙනු ඇත. ක්‍රියාවන් අතරින් ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම්වලට අදාල නැති අළුතින් හඳුන්වා දෙන ලද දේ ඉස්ලාමීය රාමුව තුලට ඇතුලත් කරන්නන් මුඛ්‍යදිරිත් හෙවත් නොමග ගියවුත්සේ සම්කතූ ලැබේ.

3) “වන්දනාමානය කිරීමට සුදුස්සා අල්ලාහ් තආලා හැර වෙනත් කිසිදු ඉලාහ් කෙනෙක් නැත. මුහම්මද් තබ් (සල්) තුමාණන් අල්ලාහ් තආලාගේ වක්තාවරයාය” යන සාකම් දැරීමේ මෙම ප්‍රකාශය පිළිනොගත් තැනැත්තා විශ්වාස වන්තයෙකු ලෙස පිළිගනු නොලැබේ. විශ්වාස වන්තයකුට හිමි ආතිසංසය හෝ තිති රිති මෙලොවෙදී හෝ එලොව පිවිතයේදී මහුට අදාලවන්නේ නැත.

4) ඉස්ලාම්, ඊමාන් යන යෙදුම් ශරීෆා ව්‍යවහාරයට අදාළ වචන දෙකකි. මෙහි අර්ථය එකිනෙක සමානවේ. සමහර අවස්ථාවන්හිදී එකිනෙක වෙනස්වේ. උදා: සියළුම මුස්ලිම්වරුන් මුස්ලිම් වරුන් වේ. නමුත් සියළු මුස්ලිම්වරුන් මුස්ලිම්වරුන් ලෙස පිළිගනු නොලැබේ. කිහිලාව දෙසට හැරී සලාත් ඉටු කරන සියළුදෙනා මුස්ලිම්වරුන් ලෙස හඳුන්වමු.

5) කූෆර් (ප්‍රතික්ෂේප කිරීම) ශරීක් (සමාන කිරීම) හැර වෙනත් මහා පාපී ක්‍රියාවන්වල යෙදෙන්නා ඊමාන් (විශ්වාසය) තැනි අයකු ලෙස නොව ඊමාන් තත්ත්වයෙහි (උග්‍රතාවයක්) අඩුවක් ඇති විශ්වාසවත්ත පුද්ගලයෙකුසේ සැලකිය යුතුය. අවසන් දිනයේදී ඔහුට අදාළ තීන්දුව අල්ලාහ්ගේ කැමැත්ත අනුව සිදුවේ. ඔහුගේ කැමැත්ත අනුව සමාව දෙනු ලැබේ. තැත්නම් වේදනාවට ලක් කරනු ලැබේ. තවහිදී හෙවත් ඒකදේවවාදය පිළිගත් සියළු දෙනා අවසානයේදී ස්වර්ගයට ඇතුළත් වෙති. ඔවුන් අතරින් සමහර අයවලුන් තිරයට ඇතුළත් කර වේදනාවට ලක් කරනු ලැබුවද තවහිදිය පිළිගත් හේතුව නිසා එහි සදා කාලීනව තොරදී සිටිති.

6) මුස්ලිම්වරුන් අතරින් අසවල් තැනැත්තා ස්වර්ගයට අයත් කෙනෙකු වශයෙන් හෝ තිරයට අයත් කෙනෙකු වශයෙන් අල්ලාහ් විසින් හෝ

මහුගේ රසුල් විසින් පැහැදිලිව සඳහන් කළ අයවලුන් හැර වෙනත් කිසිවෙකු ස්වර්ගයට අයත් කෙනෙකු ලෙස හෝ තිරයට අයත් කෙනෙකු ලෙස කිසිවෙකුට තීරණය කිරීමට නොහැක.

7) ශරීෆන් අනුව කුෆර් සංකල්පය කොටස් දෙකකින් සමන්විතය. 1- කෙනෙකුට ඉස්ලාමයෙන් සම්පූර්ණයෙන් ඉවත් කරවනු ලබන මහා පරිමානයේ කුෆර් ක්‍රියාව. 2- කෙනෙකුට ඉස්ලාමයෙන් සම්පූර්ණයෙන් ඉවත් නොකරන සුළු පරිමානයේ කුෆර් ක්‍රියාව. දෙවනුව සඳහන් කළ කුෆර් වර්ගය කෙනෙකුගේ (ක්‍රියාවට) හැසිරීමට සම්බන්ධ කුෆර් යනුවෙන්ද හඳුන්වනු ලැබේ.

8) කෙනෙකුට කාෆිර් යනුවෙන් තීරණය කරන්නේ තම අල් කුර්ආන් පූත්තාහ් යන මූල ධර්ම දෙක මුල් කරගෙන පමණක් එසේ තීරණය කළයුතුය. ඉස්ලාමීය සාධක ඉදිරිපත් කිරීමකින් තොරව මුස්ලිම්වරයකුගේ කථා හා ක්‍රියා මුල් කරගෙන පමණක් මහුව කාෆිර් වශයෙන් තීරණය කිරීම වැරදි සහගත විනිශ්චයකි. කෙනෙකුට කාෆිර් යනුවෙන් තීරණය කිරීමට අවශ්‍ය කොන්දේසි දක්නට ලැබුණු විටක හා මේ සම්බන්ධයෙන් මහුගේ තීර්දෝශි බව මජ්ලීස් කිරීමට අදාළ කරුණු තැනි විටක පමණක් මහු කාෆිර් යනුවෙන් තීරණය කිරීමට හැක.

කෙනෙකුට කාගිරි යනුවෙන් තීරණය කිරීම ඉතා භයානක විනිශ්චයකි. මේ සඳහා නිවැරදි සාක්ෂි සහ සාධක අවශ්‍ය වේ. එබැවින් මුස්ලිම් කෙනෙකුට කාගිරි යනුවෙන් පැවැසීම සම්බන්ධයෙන් ඉතා ප්‍රවේෂමත්, කල්පනා කාරීව, වගකීමකින් යුක්තව කටයුතු කිරීම අනිවාර්ය වේ.

පස්වෙනි කොටස

අල්-කුර්ආන් සහ ප්‍රකාශය

1) (අකෂර මාලාවන්, වචන හා අර්ථයන්ගෙන් සමන්විත) අල් කුර්ආනය අල්ලාහ් තආලාගේ (කලාම) ප්‍රකාශය අන්තර් ගතවූ ග්‍රන්ථය වේ. එය අල්ලාහ් තආලා විසින් හෙළිදරව් කරන ලදි.එය නිර්මාතය කරන ලද්දක් නොවේ. (එවා වියකි විතාශ වී නොයනු ඇත.) එය ඔහු විසින් එවන ලද අතර ආපසු ඔහු වෙතටම යනු ඇත. අල් කුර්ආනය මුහම්මද් තබී (සල්) තුමා වෙත පහළ කිරීමත් සමගම එය එතුමාගේ ධර්ම දුත මෙහෙයද තහවුරු කරන ප්‍රාතිභාර්යාත්මක සාධකයක් බවට පත්විය. මෙලොව අවසන් දිනය දක්වා කිසිදු වෙනස් වීමකින් තොරව අල්ලාහ් තආලා විසින් එහි පාරිශුද්ධත්වය ආරක්ෂා කරනු ඇත.

2) “අල්ලාහ් තආලා කතා කරයි” මෙහි අර්ථය නම් අල්ලාහ් මහතා කැමැති වෙලාවක කැමැති ආකාරයට මහා සිත්තදේ සම්බන්ධව කථා කරයි යන්නයි. අල්ලාහ් විසින් කථා කිරීම පිළිබඳ පුවත සත්‍යවේ. මහුගේ කථා විලාසය අකෂර විකාශනයකින් හෝ ශබ්ද විකාශනයකින් සමන්විතවේ. එය කුමන ආකාරයක ස්වාභාවයක් ගනිද යන්න පිළිබඳ අර්ථ විවරණය කිරීමට නොහැක. ඒ ගැන පරීක්ෂා කිරීම අවශ්‍ය නොවනු ඇත.

3) අල්ලාහ්ගේ කලාම යනු “මොනා තෑපි ”වචනයකින් තොර එක්තරා අර්ථයකි, මෙය පුරාවෘත්තයකි, එහි වදන් මාලාවකි, උපමාවකි, කාල්පනික අදහසකි, යනාදී වශයෙන් හෝ මෙයට සමානව තීර්වචනය කිරීම මංමුලාවූ ක්‍රියාවක්වේ. තවද අල් කුර්ආනය තීර්මාණය කරන ලද්දක් බව පැවැසීම තුලින්ද කුෆරය ඇති කරවයි.

4) අල්කුර්ආනයේ සඳහන් කිසිවක් පිළිගැනීම ප්‍රතික්ෂේප කරන්නා හා එහි උණනා හා අඩු වැඩිවීම සිදුවී ඇති බවට හා එහි වැරදි අර්ථකථන අන්තර් ගතවී ඇතිබවට වාද විවාද කරන්නා කාෆිර් කෙනෙකුවේ.

5) පැරන්තන් අනුගමනය කළ මාර්ගය තුළින්ම අල්කුර්ආනය අවබෝධ කර ගැනීම හා අර්ථ විවරණය කිරීම අනිවාර්ය වේ. සිය බුද්ධිය පමණක් මුල්කර ගෙන අල්-කුර්ආනය හැදෑරීමෙන් වැළැකී සිටිය යුතුය. කුමක් නිසාද යත් සිය බුද්ධි මට්ටම උපයෝගී කරගෙන අල්කුර්ආනය අර්ථ විවරණය කිරීමෙන් අල්ලාහ්ගේ අදහසට විරුද්ධවූ අදහස් ඔහුගේ මුවින් ප්‍රකාශ වීමට ඉඩ ඇත. ඛානිනියියා වරුන්ගේ මාර්ගයෙන් හා ඒ හා සමාන මාර්ගයෙන් අල්-කුර්ආනයට අර්ථ විවරණ ලබාදීම කුෆර් ක්‍රියාවකි.

හයවෙනි කොටස

අල්- කද්ර්(අල්ලාහ්ගේ පූච් සැළැස්ම)

1) අල් කද්ර් හෙවත් අල්ලාහ්ගේ පූච් සැළැස්ම පිළිබඳව හා හොඳ හා නරක පිළිබඳ තීරණය කිරීමේ අයිතිය හා බලය ඇත්තේ අල්ලාහ්ට පමණක් බව විශ්වාස කිරීම ඊමාන් විශ්වාසයේ ප්‍රධාන කොටසකි. මේවා පහත සඳහන් ආකාරයට ගොනු කිරීමට හැක.

අල්කද්ර් පිළිබඳ හා ඒ හා සම්බන්ධ කරුණු වූ දැනුම, ලේඛණ ගත කිරීම, කැමැත්ත ක්‍රියාත්මක කිරීම, තීරණය කිරීම, යනාදිය පිළිබඳ සඳහන් වී ඇති සියළුම අල් කුර්ආනිය වදන් ගැන (ඊමාන්)

විශ්වාස කිරීම හා අල්ලාහ් තඤාලාගේ තීරණය කිසිවෙකුට වෙනස් කිරීමට නොහැක; එසේම ඔහුගේ අණට කිසිවෙකුට විරුද්ධ වීමටද නොහැක. යනුවෙන් විශ්වාස කිරීමද අනිවාර්ය වේ.

2) අල්ලාහ්ගේ ඉරාදත් (නියමයන්) ඔහුගේ අමර් (අණ) යනුවෙන් අල්-කුර්ආනයේ සහ අල්හදිස්හි සඳහන් කරුණු කොටස් දෙකකට බෙදිය හැක. එනම්

(අ) සියළු වස්තූන් තීර්මාණය කිරීම පිළිබඳ අල්ලාහ් තඤාලා ගේ කැමැත්ත හෝ එසේ තීර්මාණය කිරීම පිළිබඳ ඔහුගේ තීරණය

ආ) ඔහුගේ තීරණය අනුව ශරීආ (නීති ක්ෂේත්‍රය) වශයෙන් පවතින කැමැත්ත හෝ ඔහුගේ නීති රීති පිළිබඳ විද්‍යානය හා පරමාධිපත්‍යය යනාදි වශයෙන් කොටස් දෙකකට බෙදිය හැක.

මිනිස් සත්ත්වයාටද යම්කිසි කරුණක් ගැන සිතීමට හා ඒවා ක්‍රියාවට නැංවීමට හැක; නමුත් ඒ සියල්ලක්ම අල්ලාහ්ගේ කැමැත්ත හා ඔහුගේ තීරණය අනුව සිදුවේ.

3) මිනිස් සත්ත්වයා සුභය යැවීම හා නොභය යැවීම අල්ලාහ් තආලා සතු වගකීමක් වේ. එබැවින් ඔහුගේ කාරුණික භාවය නිසා කෙනෙකුට සුභය යැවීමට හැක. තවද නීතිය සර්ව සාධාරණ ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීම තුලින් කෙනෙකුට නොභය යැවීමටද හැක.

4) මිනිස් සත්ත්වයා නිර්මාණය කිරීම, ඔහුගේ ක්‍රියා රටාව හසුර වීම, අල්ලාහ් සතු නිර්මාණය කිරීමේ බලයට අයත් වේ. අල්ලාහ් තආලා හැර මිනිසාගේ ක්‍රියා රටාව නිර්මාණය කරන හා හසුරුවන වෙන කිසිවෙකු නැත. එබැවින් මිනිස් සත්ත්වයාගේ ක්‍රියාව අල්ලාහ් විසින් නිර්මාණය කරනු ලබන අතර ඔවුහු ප්‍රායෝගිකව ක්‍රියාවෙහි නියලෙති.

5) අල්ලාහ් තආලා විසින් ඇති කරවන සියළු ක්‍රියාවන් ප්‍රඥා ඥානයෙන් පිරී පවතින බව හා ඔහුගේ චේතනාව අනුව සියළු හේතු එල සිදුවන බව විශ්වාස කිරීම අනිවාර්ය වේ.

6) කිසිවෙකුගේ හෝ කිසිවකගේ “අප්පල්”හෙවත් ආයුග කාල සීමාව අල්ලාහ් තආලා විසින් තීරණය (ලේඛන ගත) කර ඇත. සියළු දෙතොටම හිමි ආහාර පාන හා වෙනත් වරප්‍රසාද අල්ලාහ් තආලා විසින් පිරි තමනු ලැබ ඇත. සියළු දෙතොටම හිමි

සආදන් හෙවත් සෞභාග්‍යය හා ශකාවත් හෙවත් දුක්ඛිත තත්ත්වය අල්ලාහ් තආලා විසින් නියම කර ඇති බව හා සියළු සත්ත්වයන් තිර්මාණය කිරීමට පෙර ඒ හැමදෙනාටම හිමි තත්ත්වය අල්ලාහ් විසින් තීරණය කරනු ලබ ඇත යනුවෙන් විශ්වාස කිරීමද අනිවාර්ය වේ.

7) දුක් කරදර ඇතිවූ මොහොතක අල්ලාහ්ගේ කැමැත්ත අනුව ඒ සියල්ලක්ම සිදු වන බවට හේතු දැක්වීම සාධාරණ වුවද පාපී ක්‍රියාවන් හා වැරදි ක්‍රියාවන් සිදු කරන විටක ඒ සියල්ලක්ම අල්ලාහ් ගේ කැමැත්ත අනුව සිදුවන බවට වෝදනා නොකළ යුතුය; එනමුත් (පාපී ක්‍රියාවන් හා වැරදි ක්‍රියාවන්වලින් වැළකී සිටීම හා) කල වරදට අල්ලාහ් තආලාගෙන් පාපෝච්චාරනය කර සමාව අයද සිටීම අනිවාර්ය වේ. පාපී හා වැරදි ක්‍රියා කරන්නන්හට අවවාද කිරීම හා දැනමුතු කම් කීම සෑම දෙනා සතු වගකීමක් මෙන්ම යුතුකමක්ද වේ.

8) අල්ලාහ්ගේ කැමැත්ත අනුව සියල්ලක්ම සිදුවන බවට විශ්වාසයක් ඇති නොකර හේතු එල කෙරෙහි විශ්වාසය තබා සියල්ලක්ම ඒ මත සිදුවන බව විශ්වාස කිරීම තවහිද්දී හෙවත් ඒකදේවවාදී සංකල්පයට පටහැනිවූ අල්ලාහ්ට ශරීක් කිරීමේ ක්‍රියාවක්වේ. ඉස්ලාම් සංකල්පය අනුව හේතුවල සාධක සංකල්පය සහමුලින්ම ප්‍රතිකෂේප කිරීම

වැරදි සහගත ආකල්පයකි. හේතුවල සාධක මත සිදුවෙන ක්‍රියා නොසලකා හැරීම බුද්ධිමත් ක්‍රියාවක් හෝ ඡර්ඡනයට අනුව සුදුසු ක්‍රියාවක්ද නොවේ. හේතුවල සාධක සංකල්පය මත පිහිටා කටයුතු කිරීම “තවක්කල්” හෙවත් අල්ලාහ් කෙරෙහි විශ්වාසය තබා සියළු කටයුතු ඔහු වෙත භාර කිරීමේ තත්ත්වයට පටහැනිවේ.

හත් වෙනි කොටස ජමාඅත් සහ ඉමාමත්

1) මෙහි “ජමාඅත්” යනු මුහම්මද් තබි (සල්) තුමාණන්ගේ (සහාබාවරුන්) ශ්‍රාවක මිතුරන්, හා ඒ අයවලුන්ගේ මාර්ගයෙහි ගමන් කළ තාබිර්න් වරුන්,(සහාබාවරුන්ව සිය දැසින් දැක අනුගමනය කළ දනන්) කියාමත් දිනය දක්වා මෙම අයවලුන්ව අනුගමනය කරමින් සිය දිවිපෙවත සකස් කරන ජ්නයන්ව හඳුන්වයි.ඔවුහු ජයග්‍රහණයට ලක්වූ කණ්ඩායම ඔවුහුය. එබැවින් මොවුන්ගේ මාර්ගයෙහි ගමන් කරන සියළු දෙනා සමහර අවස්ථාවන්හිදී වැරදි කළද ඔවුහු ජමාඅත් පාර්ශ්වයට අයත්වුවත් සේ සම්මත ලැබේ.

2) ඉස්ලාම් ධර්මය තුළ බේදීම ඇති කිරීම හා මුස්ලිම්වරුන් අතර බේදය නොසත්සුන් තත්ත්වයක් ඇති කිරීම නොමනා ක්‍රියාවකි. ඉස්ලාම් ධර්මය

සම්බන්ධව මුස්ලිම්වරුන් අතර විවිධවූත්, විෂමවූත් මත හා අදහස් ඇතිවන කල්හි අල්කුර්ආනය, මුහම්මද් නබි (සල්) තුමානන්ගේ මගපෙන්වීම සමග සලකුණු සාලිහින්වරුන්ගේ මාර්ගෝපදේශයද මුල්කර ගෙන සියළුම ප්‍රශ්න සහ ගැටළු සඳහා විසඳුම් ලබාදිය යුතුය.

3) මුස්ලිම්වරුන්ව එක්සේසත් කිරීමේ සන්ධානය හෙවත් ජමාඅනයෙන් වෙන්වී යන උදවියට දැනමුතුකම් කියාදී නැවත ඉස්ලාමීය රාමුව තුලට කැඳවීම සඳහා පිළියම් යෙදීම හා මවුත් සමග සතුටු සාම්ප්‍රදායික සංවාදයක යෙදීම මවුත්ගේ ක්‍රියා කලාපය වැරදි බව පෙන්වා දීම,ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම් සාධක ලෙස ගෙන හැර දක්වා සත්‍ය වටහාදීම අනිවාර්යවේ. මෙම මගපෙන්වීම අනුව කෙනෙකු තමන්ගේ වරද වටහාගෙන, අල්ලාහ්ගෙන් පාපොච්චාරනය කර, සමාව අයැද සිටින්නේ නම් මහු යහපත් පුද්ගලයකු සේ පිළිගනු ලැබේ. මෙම මවදන් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ නම් ඡරීඅත් ව්‍යවස්ථාවට අනුව මවුහු දඩුවමට ලක්විය යුතුය.

4) කිතාබි, සුන්නාහ්, ඉජ්මා, යන කෙෂත්‍රය යටතේ ඇති (ගැටළු සහගත නොවූ) පැහැදිලි ඉගැන්වීම් අනුව ජනතාවට මග පෙන්වීම අනිවාර්ය වේ.

ග්‍රහනය කරගැනීමට අපහසු සියුම් කරුණු හා ගැඹුරු අදහස් මවුන්ගේ මතයට ඇතුළු කිරීමට උත්සක වීම තුලින් මුස්ලිම් සමාජය අපහසු තත්ත්වයට පත් කිරීම සුදුසු නොවේ.

5) සියළුම මුස්ලිම්වරුන් දෙස සුභවාදී ලෙස බැලීම යහපත්වේ. සියළුම මුස්ලිම්වරුන් අවල විශ්වාසයකින් හා හොඳ හැසිරීමකින් යුක්තවූ අයවලුන්ය; යන අදහස අප සිත්සතත් තුල තැනි කල්හි ඉස්ලාම මත විරෝදී පිරිසක් ලෙස මවුන් පිළිබඳ හැඟීමක් ඇති කර ගැනීම වැරදි සහගත ක්‍රියාවක්වේ. මවුන්ගේ අදහස් පැහැදිලිව සුදුසු ලෙස වටහා ගත යුතුය. කෙනෙකු සිය අදහස් කෙරෙහි පමනක් ඵල්ම ගෙන සිටින කෙනෙකු ලෙස හෝ වැරදිහැසිරීමකින් යුක්තවූ කෙනෙකු ලෙස මප්පු වූ විටක පමණක් මහුගේ කථා හා ක්‍රියා රටාව කෙරෙහි සුභවාදී ලෙස බැලීම හෝ මහුට නිදහසට කරුණු සෙවීම කළී නොහැක.

6) තබි (සල්) තුමාගේ ඉගැන්වීම්වලට පටහැනිව ක්‍රියාකරන ජනයා විනාශයට හා නිරයේ වෙදනාවට අයත් වූවන් ලෙස අනතුරු අඟවන ලද ජන සමූහයකි. (මේ අය අතුරින් භාහිර වශයෙන් මුස්ලිම්වරුන් ලෙසද අභ්‍යන්තරව කාෆිර්වරුන් වශයෙන්ද කටයුතු කරන අයවලුන් හා විශ්වාසය

පිළිබඳ සලකාකිරීම් සංකල්පයට පටහැනිව කටයුතු කරන්නන් හැර) පොදුවේ අනිකුත් ජනයාද තිරයේ වෙදනාව හා විනාශය පිළිබඳ අනතුරු අගවන ලද දැනුමෙන් තත්ත්වයට සමානය. ඉස්ලාම් ධර්මය අත්හැර සියළු දෙනාම කාගිරිවරුන් (ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්) වෙති. මොවුන් සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියාත්මක කළයුතු තීරණය මුර්තද් (ඉස්ලාම් ධර්මයෙන් ඉවත්වූවන්) සම්බන්ධ තීරණයට සමානය.

7) ජුම්භා සහ ජමාඅත් සාමූහික සලාතය ඉස්ලාම් ධර්මයේ විශිෂ්ට දේව මෙහෙයක් සහ ඉස්ලාමය ඔප් නංවන භාහිර සංකේතයක්ද වේ. කෙනෙකුගේ ක්‍රියා රටාව, හැසිරීම් රටාව, ඉස්ලාමයට එකඟද නැද්ද යනුවෙන් තීරණය කිරීමට නොහැකි අවස්ථාවක ඔහු සාමූහික සලාත මෙහෙයවීම සඳහා (ඉමාම් වශයෙන්) පත් කිරීමට හැක. එබැවින් කෙනෙකුගේ ආගමික විශ්වාසය හා සංකල්පය පිළිබඳ තත්ත්වය කුමක්ද? යනුවෙන් තේරුම් ගැනීමට නොහැකි අවස්ථාවක (සාමූහික සලාතයේදී) ඔහු පිටිපස සිට මිනිසුන් වශයෙන් සලාත ඉටු කිරීම ප්‍රතික්ෂේප කිරීම බිඳින්නේය.

8) යහපත් මුස්ලිම් කෙනෙකු පිටු පස සලාත ඉටුකිරීමට හැකි අවස්ථාවක බිඳින්න හා පාපී ක්‍රියා

ප්‍රසිද්ධියේ කරන මුස්ලිම් කෙනෙකුගේ ඉමාමත් යටතේ සලාත් ඉටු කිරීමෙන් වැළකී සිටීම අවශ්‍ය වේ. එසේ ඔහු පිටු පස සලාත් ඉටු කිරීමට සිදුවුවහොත් එම සලාතය වලංගු වේ. නමුත් මෙසේ සලාතය ඉටු කළයුත්තේ වෙනත් අතරු ප්‍රශ්න හා පාපී ක්‍රියාවෙන් වැළකී සිටීමේ අදහසිනි. මෙවැනි කොන්දේසියකින් තොරව ඔහු පිටු පස සලාත ඉටුකිරීම පාපී ක්‍රියාවකි. බිද්අත් හා තරක ක්‍රියා අතින් ඉතා දරුණු හා පහත් තත්ත්වයක සිටින ඉමාමන් පිටු පස සලාත් ඉටු කිරීමට වඩා ඉහත සඳහන් කළ බිද්අත් ක්‍රියාවන්හි නිරතවන ඉමාම් පමණක් සිටින මොහොතක එම ඉමාම් යටතේ සලාතය ඉටු කිරීම අගතේය. මෙවැනි අවස්ථාවක මෙම ඉමාම් සමග සලාත් ඉටු කිරීමෙන් වැළකී සිටීමට නොහැක. කාෆිර් යනුවෙන් කෙනෙකුට හරි හැටි තීරණය කිරීමෙන් පසු ඔහුගේ ඉමාමතය යටතේ ඉටු කරනු ලබන සලාතය නිශ්ථල වේ.

9) සමාජයේ ඒකමතික තීරණය හෝ ඔවුන් අතුරින් උගත් වැදගත් අයගෙන් සමන්විත මණ්ඩලයක මතාපය අනුව “ඉමාමතුල් කුබ්රා” හෙවත් සමාජයමය හා දේශපාලනමය තායකත්වය සඳහා කෙනෙකුට ප්‍රතිඥා දීමෙන් පසු එම පදවියට ඔහුව පත් කිරීමට හැක. මෙසේ කෙනෙකුට පත් කළ යුත්තේ ඔහුට ජනතාවගේ ප්‍රශ්න විසඳීමට හා

පාලනය කිරීමට හැකියාවක් හා දක්ෂතාවයක් ඇතිවිටක පමණයි. මෙසේ ජනතාවගේ කැමැත්ත අනුව තෝරා පත් කරගත් නායකයාට ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම් වලට අනුකූලව යටහත්භාවය දැක්වීමත්, මහුට අවශ්‍ය විටක උපදෙස් දීමත්, අනිවාර්ය වේ. අල්ලාහ් තආලාගේ අණට විරුද්ධවූ ඉතා පැහැදිලි කුෆර් ක්‍රියාවක් එම නායකයා විසින් කරන බවට ඔප්පු කරනු ලැබූ විටක හැර වෙනත් හේතූන් මුල් කරගෙන මහුට විරුද්ධව කටයුතු කිරීම (තහනම්) හරාම් වේ.

10) මුස්ලිම් නායකයින් අපරාධ කරුවන් වුවද සලාතය, හජ්, ජිහාද් යන වගකීම් ඔවුන් සමග එකතුවී ඉටු කිරීම අනිවාර්යවේ.

11) ලෝකික ලාභයක් බලාපොරොත්තුවෙන් හෝ වැරදි හැඟීමක් මුල්කරගෙන මුස්ලිම්වරුන් සමග සටන් කිරීම හරාම් (තහනම්) වේ. මෙය මහා පාපී ක්‍රියා සහයට අයත්වේ. බිද්අත්, මහාපාපී ක්‍රියාවන් හා මේ හා සමාන වෙනත් ක්‍රියාවන්හි තීරන වූවන් හොඳ මාර්ගයෙන් මුදවා ගැනීමට නොහැකිවූ විටක පමණක් ඔවුන්ට විරුද්ධව සටන් කිරීමට අවසර ඇත. යුද්දයෙන් ඇතිවිය හැකි යහපත් ප්‍රතිපල හා අවස්ථාවට උචිත තත්ත්වයන් පදනම් කරගෙන

සමහර විට මවුන් සමග සටන් කිරීම ශරීආ අනුව අනිවාර්ය වේ.

12) ගෞරවනීය සභාභාණ්ඩාරන් සියළු දෙනාම යුක්ති සාධාරණව කටයුතු කළහ. මෙම සමාජයේ (උම්මතයේ) අති ශ්‍රේෂ්ඨවූ අය සභාභාණ්ඩාරන් වෙති. මවුන් ඉස්ලාම් පිළිබඳ අවල විශ්වාසයකින් හා වැදගත් තත්ත්වයකින් ජීවත්ව ගත කළහ. මෙම කාරණාව කිසිවෙකුට හෙළා දැකීමට නොහැක. මන්ද මෙම කාරණාව සියළු සාකෂීන් හා සාධක මුල්කරගත් හා ඉස්ලාමීය ධර්මයට අනුකූලව සියළු දෙනා විසින් අත්‍යවශ්‍ය ලෙස දැනගත යුතු සත්‍යවූ පුවතක් වේ. සභාභාණ්ඩාරන් කෙරෙහි දයාව දැක්වීම ර්මාත් විශ්වාසය හා සම්බන්ධ ඉස්ලාමීය අංගයක් වේ. මවුන්ව අගෞරවයට ලක් කරමින් හෙළා දැකීම කුෆර්, නිෆාක් (වංචනීය) ක්‍රියාවකි. සභාභාණ්ඩාරන් අතර ඇතිවූ ප්‍රශ්න ගැන කථා කිරීමෙන් වැළකී සිටීම හා මවුන්ගේ ගෞරවයට හා චරිතයට හානි පමුණුවන කරුණුවලින් වැළකී සිටීම අනිවාර්ය වේ.

කුලෆාඋර් රාශියුන් (සුමග ගමන් කළ නායකයන්) වූ අබ්බාස්, උමර්, උදුමාන් සහ අලි යන අයවලුන් පිළිවෙලින් සභාභාණ්ඩාරන් අතුරින් ශ්‍රේෂ්ඨත්වයෙන් වූහ. එපමණක් නොව මෙම සිව්දෙනා සිය තත්ත්වය

හා තරාතිරම අනුව පිළිවෙලින් හා නීත්‍යානුකූලව කිලාපත් දුරයට පත්වූ බව කිසිදු සැකයකින් තොරව පිළිගත් සත්‍යයකි.

13) තබි(සල්) තුමාණන්ගේ අහ්ලුල් ෆෙව් හෙවත් පව්ලේ ඇති කෙරෙහි ආදරය දැක්වීම, ඔවුන්ව තමන්ට ඉතා හිතවත් අය හැටියට පත් කර ගැනීම උම්මහාතුල් මුමීන් වරුන්වූ එතුමාගේ අමුවත් උසස් ලෙස ගෞරවයට පාත්‍ර කිරීම, ඔවුන්ගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය ගැන දැන ගැනීම ඉස්ලාම් විෂයට සම්බන්ධ කරුණු වේ. එසේම සලූෆි සමාජයට අයත් ඉමාම්වරුන්, සුන්නත් වල් ජමාඅත් උලමාවරුන්, මොවුන්ව නිසියාකාරව අනුගමනය කළ අයලුවන් කෙරෙහි ලැදියාවක් දැක්විය යුතුය. මේ හැරුණු විට ආගමට විරුද්ධවූ බිද්අත් ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන හා හිතට වහල්වී ක්‍රියා කරන්නන්ගේ ආශ්‍රයෙන් ඇතිවී කටයුතු කිරීමත් ආගමට සම්බන්ධ ක්‍රියාවක් වේ.

14) අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි පිහාදී කිරීම ඉස්ලාම් ධර්මයේ අති උතුම්ම වන්දනාමානසක්වේ. මෙය යවමුල් කියාමා හෙවත් අවසන් දිනය දක්වා ඉටුවිය යුතු වගකීමකි.

15) ඉස්ලාම් ධර්මයේ අණකර ඇතිදේ ජනතාවට ප්‍රචාරය කිරීම, ඒවා අනුගමනය කරන ලෙස අණ

කිරීම, අකුසල් ක්‍රියාවන්වලින් වැළකී සිටින ලෙස අවවාද කිරීම, යනාදිය ඉස්ලාම් ධර්මයේ ප්‍රධාන වගකීම් අතරට අයත්වේ. එපමණක් නොව මෙම වගකීම ඉස්ලාමීය සමාජ ක්‍රමය බිඳ වැටීමකින් තොරව ආරක්ෂා කිරීමටද රුකුලක්වේ. තම තමන්ගේ ශක්ති ප්‍රමාණයට අනුව අන් අයට යහපත් දේ ගැන අවවාද අනුශාසනා කිරීමත්, අයහපත් තත්ත්වයට පත්නොවීමෙන් එම දෑත් ආරක්ෂා කිරීම හා අයහපත් තත්ත්වයට පත්වූ දෑත් ඒ තත්ත්වයෙන් මුදවා ගැනීමත්, අනිවාර්ය වේ. ඉහත සඳහන් යහපත් ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන්නන් සමාජයේ සුභසිද්ධිය කෙරෙහි හිතෙහි භාවයකින් යුක්තව මෙම ක්‍රියාවන්හි නියලිය යුතුය.

අහ්ලස් සුන්නාහ් වල්ජමාඅන් වරුන්ගේ

වැදගත් කම හා මවුන්ගේ ක්‍රියා කලාපය

අහ්ලස් සුන්නත් වල් ජමාඅත් යන කණ්ඩායමට අයත් පිරිස පමණක් විමුක්තිය ලබාගත් හා අල්ලාහ් ගේ උදව් උපකාරයට උරුමවූ කණ්ඩායමක් වශයෙන් හඳුන්වමු. මවුන් අතරද උස් පහත් තත්ත්වයක් දක්නට ලැබුනද පොදුවේ වෙනත් දෑත් අතර දක්නට නොලැබෙන මවුන්ටම ආවේනිකවූ ගුණාංගද මවුහු සතුව ඇත. ඒවායින් සමහරක් පහත සඳහන්වේ.

1 අල්ලාහ්ගේ කුර්ආනය කෙරෙහි ඇති ලැදියාව

අල්කුර්ආනය පාරායනය කිරීම, ව්‍යාපෘති කිරීම, එහි අර්ථවිවරණය දැන ගැනීම කෙරෙහි විශිෂ්ට ලෙස උනන්දු වීම, අල්හදීස් පිළිබඳ අවබෝදයක් ලබා ගැනීමට උනන්දු වීම, එහි අර්ථය හොඳින් වටහා ගැනීම, හදිස් අතරින් සහිස් (පවුතු) හදිස් හඳුනා ගැනීමට උනන්දු වීම, මෙසේ ලබා ගත් දැනුම අනුව සිය ජීවිතය සකස් කරගැනීම.

2) ඉස්ලාම් ධර්මය තුලට අංග සම්පූර්ණ ලෙස ප්‍රවිශ්ට වීම හා අල්කුර්ආනයේ සඳහන් සියළුම කරුණු කෙරෙහි විශ්වාසය පිහිටුවීම, අල්කුර්ආනයේ කළ යුතුය යනුවෙන් අණකර ඇති හා නොකරන ලෙස වළක්වා ඇති කරුණු, අල්ලාහ්ගේ ලකෂණයන් හා ගුණාංගයන් සම්බන්ධව අල්කුර්ආන් අනුමත කර ඇති ක්‍රියාවන් හා ප්‍රතික්ෂේප කර ඇති ක්‍රියාවන් ගැන හොඳින් අවබෝද කරගනිමින් ඒවා ඇතිසැටියේ පිළිගැනීම; අල්ලාහ්ගේ පූච් සැළැස්ම පිළිබඳ විශ්වාස කරන අතර මිනිසාටද සිතීම, තීරණය කිරීම හා ක්‍රියා කිරීමේ නිදහස ඇතිබව විශ්වාස කිරීම; දැනුම ලබාගැනීම කෙරෙහි උත්සුක වීම, එම දැනුම (ඉබාදතයක් ලෙස) දෛනික ජීවිතයේදී ප්‍රයෝගිකව ක්‍රියාත්මක කිරීමට වගබලා ගැනීම; විරියය,

කරුණාව යන ගුණාග වර්ධනය කර ගැනීම;
හේතුවල සාදක කෙරෙහිද සැලකිලිමත් වීම හා
Zසුහුදු හෙවත් ජීවිතයේ හික්මීමක් හා දමනයක්
ඇතිකර ගැනීම.

3) අල්කුර්ආන් සහ සුන්නාවෙහි මූලධර්මයන් ඇති
සැටියේ පිළිපැදීම, ඉස්ලාම් ධර්මයේ නවීන දේ
ඇතුළත් කිරීමෙන් වැළකී සිටීම, ඉස්ලාම් සම්බන්ධ
ප්‍රශ්න වලදී විවිධ මත හා අදහස් දැරීම තුළින්
පිල්වලට නොබෙදී එක්සත්ව සිටීම.

4) සහායවරුන් හා මවුන්ගේ මග ගිය තිනි ගරුක
ඉමාම්වරුන්ව අනුගමනය කරමින් සුමග ගමන්
කරමින් ඉල්මු, අමල්, දායා, (දැනුම, ප්‍රායෝගික
ක්‍රියාව, ප්‍රචාරය) යන විෂයන්හි මවුන් ගත් මගෙහි
ගමන් කිරීම, මවුන්ගේ ක්‍රියා රටාවට පටහැනිව දිවි
පෙවන ගත කළ අයවලුන්ගේ මාර්ගයෙන් වැළකී
සිටීම.

5) මධ්‍යස්ථ ප්‍රතිපදාව : ඊමාන් විශ්වාසය පිහිටුවීමේ
විෂයෙහිදී අත්තවාදී ලෙස හෝ ඊට ඉඳුරා ප්‍රතිවිරුද්ධ
තත්ත්වයට පත්තොවී මධ්‍යස්ථ ප්‍රතිපදාව අනුගමනය
කිරීම. ඉස්ලාමීය කටයුතුවලදී කාර්යක්ෂමව හා
උනන්දුවකින් කටයුතුකිරීම. අත්තවාදී හෝ

මන්දගාමී පිළිවන අනුගමනය කිරීමකින් තොරව
මධ්‍යස්ථව කටයුතු කිරීම.

6) සත්‍ය මාර්ගය කරා මුස්ලිම්වරුන්ව එක්සත් කිරීම
කෙරෙහි උනන්දු වීම :

අල්කුර්ආන් සූත්තාහ් යටතේ ජනයා එක්සත්
කිරීම, මවුන් අතර මතභේදවලට තුඩු දෙන සියළු
කරුණුවලින් මවුන් මුදවාගැනීම, මවුහු තමන්ව
සූත්තන් වල් ජමාඅන් යනුවෙන් හඳුන්වා ගන්නා
අතර ඉස්ලාම් ධර්මයට සම්බන්ධ මූලික කරුණුවලදී
සමාජයෙන් බෙදී ඉවත්වන්නේ නැත. මවුන්ගේ
එක්වීම හා වෙන්වීම අල් කුර්ආන් හා සූත්තාහ්
යටතේ මිස වෙනත් න්‍යායන් යටතේ සිදුවන්නේ
නැත.

7) අල්ලාහ්ගේ ධර්මය ප්‍රචාරය කිරීම, ඉස්ලාම් අණ
කළ දේ කෙරෙහි ජනයා කැඳවීම, තහනම්
කළ දෙයින් ජනයා වළකවාගැනීම, පීහාද් හා සූත්තා
යන කෙණ්ඩ්‍රයන් පීවමාතව පවත්වාගෙන යාම,
සූත්තාහ් පීවමාත කිරීම තුලින් හා බිද්අන් හා
තව්න කරුණු (සමාජයෙන්) ඉවත් කිරීම තුලින්
අල්ලාහ්ගේ ධර්මය ප්‍රකාශිතත් කිරීම සඳහා කටයුතු
කිරීම. ඉස්ලාම් ධර්මය තහා සිටුවීම සඳහා සුළු හා
මහා පරිමාණයේ කරුණුවලදී අල්ලාහ්ගේ ශරීඅත්
අනුව හා එහි නීති රීති අනුව ක්‍රියා කිරීම,

- 8) නීතිය සර්ව සාධාරණ ලෙස ඉටුකිරීම
අල්ලාහ් උදෙසා යම් කිසි කර්තව්‍යයක් ඉටු කිරීමේදී පෞද්ගලික වාසිය හෝ තම කණ්ඩායමේ වාසිය ගැන තොසලකා එම කටයුත්ත නිසියාකාරව ඉටු කිරීම. මේ නිසා මවුහු ඇති හිත මිතුරන් සඳහා කිසිදු පාලනයකින් (අපකෂපාතී තත්ත්වයෙන්) තොරව හෝ හතුරන් සඳහා අසාධාරණ ලෙසට හෝ යුක්තිය පසිඳලන්නේ නැත.කුමන තරාතිරමකට අයත් කෙනෙකු හෝ වෙවා සිඟ් දෙනාටම මවුතොවුන්ගේ තත්ත්වයට අනුව වැදගත් තැනක් ලබා දීමේදී අසාධාරණය ඉටු කරන්නේ නැත.
- 9) මවුහු යුගයෙන් වෙනස් වුවද ස්ථානයෙන් දුරස්ථ වුවද ඉස්ලාමීය දැනුම සම්බන්ධ විෂයෙහිදී සම්මත ක්‍රමයකින් හා ක්‍රියාකාරී රටාව අතින් ඒකීයත්වයකින් යුතුව කටයුතු කරති. ඉස්ලාමීය දැනුම ලබා ගැනීමේ (මුල ධර්ම) විෂයෙහි මොවුන් අතර දක්නට ලැබෙන ඒකීය භාවයෙහි ප්‍රථිපලයක් වශයෙන් මෙසේ මවුන් අතර සාර්ථක තත්ත්වයක් උදාවී ඇත.
- 10) පොදුවේ ජනයා සමග ආදරයෙන්, කරුණාවෙන් හා හිතෙහි භාවයකින් යුක්තව ආශ්‍රය කිරීම හා කටයුතු කිරීම.

- 11) අල්ලාහ් තභාලා, අල්ලාහ්ගේ අල්කූර්ආන්, අල්ලාහ්ගේ රසූල්, මුස්ලිම් පොදුජනයා, සහ මවුන්ගේ නායකත්වය යනාදී වශයෙන් සියළු දෙනා හා සියළු දේ කෙරෙහි ඉටුකළ යුතු යුතුකම් හා වගකීම් කලට වෙලාවට නිසියාකාරව ඉටුකරති.
- 12) මුස්ලිම්වරුන්ගේ ප්‍රශ්න වලදී ඒ සඳහා විසඳුම් ලබා දීම, මවුන්ට උදව් උපකාර කිරීම සඳහා ප්‍රරෝගාමීත්වයෙහිලා කටයුතු කිරීම, හිරිහැර බාධා කම්කටොළුවලින් මවුන් මුදවා ගැනීම. මවුන් සඳහා ඉටු කළ යුතු යුතුකම් නිසියාකාරව ඉටුකිරීම.

(සියළු පැසැසුම් අල්ලාහ්ට හිමිවේ)

අහ්ලුස් සුන්නත් වල් ජමාඅත්වරුන්ගේ
මූලික විශ්වාසය

කතෘ

ඉස්ලාමීය විශ්වාසය

මහාමාරිය : නාසිර් අබ්දුල් කරීම් අල් අක්ල්

සිංහල අනුවාදය

මුහම්මද් නලීම් ඉස්සදින්